

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. - 10. května 2021 samosoudkyní
Mgr. Jitkou Neterdovou

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, trvale bytem ██████████

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 10. 7. 2017 pro skutky
spočívající v tom, že:

I. poté, co dne 16. září 2015 telefonicky kontaktoval ██████████, ██████████
██████████ a ██████████, nar. ██████████,
██████████, přímého nadřízeného
v rozhodné době zastávající funkci ██████████ pro
řízení sekce ██████████
██████████, s tím, že pokud tato nebude odvolána z Rady
do pátku tj. do 18.9.2016, bude vše medializovat a zničí tak politické hnutí
v ██████████ kraji, obviněný **dne 29. září 2015** z neznámého místa telefonicky poskytl
zpravodajce České tiskové kanceláře se sídlem Praha 1, Opletalova 5/7 vyjádření k politickému
dění v ██████████, ve kterém uvedl: „*řekl jsem mu, ██████████ uplácí zástupitele, zastav to, máš do pátku
čas. Jestli ne, tak bude problém, protože to zveřejním. Tři dny předem věděl pan ██████████, že ██████████
██████████ uplácí. Neudělal s tím nic, naopak jim to schválil. To jsem dostal na stůl, že jim to schválil, ať to udělají
bez nás*“, přičemž věděl, že ██████████, nebyla přítomna schůzce o dalším
rozložení politických sil v Zastupitelstvu ██████████ po rozpadu koalice, které se dne 18.9.2015

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Demková.

účastnili zastupitelé města [redacted] (člen klubu [redacted]), [redacted] (ze Sdružení [redacted]), [redacted] (z politického hnutí [redacted]) a [redacted] (z politického hnutí [redacted]), ani nedisponoval žádnou relevantní informací o tom, že schůzku schválila či zorganizovala či o jejím konání věděla, a takto jednal s cílem poškodit ji v zaměstnání, v osobním životě, zdiskreditovat ji politicky i před širokou veřejností, neboť zpráva byla šířena jak prostřednictvím sítě internet na webovém portálu České tiskové kanceláře, [redacted] deníku a deníku [redacted] i systémem monitoringu médií, kterým byl tento nepravdivý údaj po jeho zveřejnění rozeslán na nejméně 88 e-mailových adres pracovníků a resortních organizací [redacted], a

II. v pořadu „[redacted]“ odvysílaném v celoplošném vysílání České televize dne 17. dubna 2016 k otázce redaktorky, zda disponuje důkazem o tom, že [redacted], někoho uplácela, uvedl, že: „*Ve chvíli, kdy ty lidi posloucháte a posloucháte tady v podstatě na osm lidí byl udělanej atak a nejvíc byl právě udělanej na pana [redacted] z několika stran, tak ten důkaz byl a bylo to zatím ústní, proto jsem to taky volal jenom panu [redacted]*“, potvrzujíc svůj výrok o uplácení zastupitele [redacted], uvedený v bodě I) a to, způsobem, který u neinformovaného diváka mohl vzbudit dojem o protiprávním jednání [redacted], přestože mu dne 1. dubna 2016 bylo sděleno obvinění pro jednání uvedené pod bodem I) obžaloby a takto byl na nepravdivost svého tvrzení upozorněn, a byl si vědom toho, že výrok o údajném korupčním jednáním s ohledem na její politické postavení může [redacted], poškodit v zaměstnání, v osobním životě, zdiskreditovat ji politicky i před širokou veřejností, neboť zpráva byla šířena prostřednictvím veřejného vysílání České televize, v čemž byly spatřovány dva přechýny pomluvy podle § 184 odstavce 1, 2 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podle § 229 odstavce 3 trestního řádu se poškozená [redacted] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Ve věci obžalovaného proběhlo již dříve několik hlavních líčení. Odsuzující rozsudek byl vyhlášen při hlavním líčení konaném 7. - 8. června 2018. Tento rozsudek byl Krajským soudem v Ústí nad Labem zrušen, věc byla vrácena Okresnímu soudu v Mostě k dalšímu projednání s tím, že krajský soud uložil provést výslech dalších osob, které byly v kontaktu s obžalovaným a poškozenou v souvislosti s výkonem aktivit v rámci komunální politiky.
2. Obžalovaný nedal souhlas se čtením podstatného obsahu protokolů z předchozích hlavních líčení /§ 219 odstavce 3 trestního řádu/, proto bylo dokazování kompletně prováděno znovu a bylo doplněno v souladu s pokyny krajského soudu. Skutková zjištění soud čerpal z výpovědi obžalovaného [redacted], výpovědi poškozené [redacted] svědků [redacted] dále pak svědků, jejichž výslech soudu uložil krajský soud, a to [redacted] a dále listinných důkazů.
3. Obžalovaný [redacted] v rámci hlavního líčení poté, kdy byla věc krajským soudem vrácena, uvedl, že se vyjádří pouze k bodu 36. rozhodnutí odvolacího soudu, k dalším věcem nebude vypovídat a nebude odpovídat na žádné otázky. Následně uvedl, že svědek [redacted] neměl žádnou významnější funkci, byl jen zastupitel, nikdy s ním o ničem nejednal. Svědek [redacted] mu sám řekl, že jej zastupuje [redacted], že to bude řídit za něj. Veškerá jednání tedy probíhala mezi ním a paní [redacted]. K další části bodu 36. se odmítl vyjádřit s tím, že řekl, že nebude odpovídat na otázky. Byla tedy přečtena jeho výpověď

z předchozího hlavního líčení, ve které uvedl, že neměl v úmyslu nikoho poškodit, jen nechtěl, aby jim někdo přetahoval jejich zastupitele. Ve středu, 15. nebo 16., mluvil s panem [REDACTED], upozorňoval ho, že mu přetahují lidi, že si to nezaslouží vzhledem k tomu, že mu organizoval volby a že nechce, aby se to prostřednictvím pana [REDACTED] dělalo. Dostalo se mu odpovědi, že tomu nevěří, že žádného [REDACTED] nezná a že jim zakázal se dávat dohromady se [REDACTED], což je [REDACTED]. Měl jiné informace, což mu řekl. Už dříve ho upozorňoval na to, že s ní nechce komunikovat, že je hrubá, že vypoví koaliční smlouvu. Věděl to už od 10., předpokládá, že to věděla i paní [REDACTED]. Není člověk, který se bude s někým hádat nebo dohadovat. Jméno [REDACTED] zmínil v souvislosti s přetahováním lidí pod různými sliby. Žádného prohlášení pro Českou tiskovou kancelář si není vědom, nezná ty lidi, s novináři nekomunikoval, nikomu nic neřekl. Stalo se to 19., od 19. s novináři nemluvil. Pokud něco vyšlo v novinách, napsali si to novináři sami. [REDACTED] deníku poskytl nahrávku, ale nic nekomentoval. Že psali o uplácení, to je problém tisku, nemá to nic společného s ním. Nikomu nic neautorizoval, nikde nic nedementoval, ani to moc nečte, má moc práce a starostí. Nemá přístup k ČTK. Není straník, ani strana, nemá žádný monitoring. Pokud je dotazován, zda byl součástí nějakého hnutí, uvedl, že to naorganizoval, domluvil mladé lidi, aby řídili [REDACTED], pak odešel, aby si to dělali sami, není člověk, co by řídil a dělal do politiky. Nahrávku mu předal pan [REDACTED], kterého požádal, aby ji nahrál. Pak si ji poslechl. Informoval [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] pak řekl, že tam jsou znaky trestného činu a že by to bylo vhodné dát policii a novinám, protože chtěli zastavit přetahování jejich lidí, šlo mu o kultivované a normální chování. V pátek odpoledne to šel předat novinám, aby všichni věděli, jak to tady probíhá. Pan [REDACTED] ho průběžně informoval o kontaktech ze strany pana [REDACTED] a pana [REDACTED], kdy tento útok probíhal i na další lidi. Ty další lidi nebral v úvahu, víc útočili na pana [REDACTED], protože byl v tísní. Pan [REDACTED] jim obrovsky pomohl ve volbách, zajistil, aby 90% obyvatel města dostalo jejich noviny. Obžalovaný není členem politické reprezentace, jen jim občas pomáhá, aby věci šly tak, jak mají. Možnost pořízení nahrávky s nikým nekonzultoval, udělal to proto, že ve městě není nikdo, kdo by mu zajistil, že mu nebudou přetahovat zastupitele. Policii nedůvěřoval, přestože jim v roce 2015 předkládal jinou nahrávku, obžalovaný tvrdil, že tuto nahrávku musel shánět, aby se ochránil. Následně uvedl, že pan [REDACTED] ho kontaktoval sám, nechtěl, aby se upláceli lidi v [REDACTED]. Přestože v tomto případě policie jednala, v daném případě jí obžalovaný nedůvěřoval. Nechtěl, aby do toho bylo tolik zásahů. K opakovaným dotazům obžalovaný odváděl řeč k jiným událostem. S [REDACTED] o tom nemluvil, bylo málo času a [REDACTED] má kvanta práce, ve třech dnech bylo všechno. Když byl dotazován, zda [REDACTED] má méně práce než [REDACTED], že s ním se spojit mohl, obžalovaný odváděl řeč ke svým zásluhám ve volbách ve prospěch hnutí [REDACTED], kdy investoval dva miliony korun, což ho dle jeho názoru opravňovalo [REDACTED] zavolat. Navíc to chtěl zastavit, ne konzultovat. Domníval se, že by mu pan [REDACTED] mohl pomoci, že by mu čest nedovolila tohle dělat. Ani k opakovaným dotazům nevysvětlil, proč před schůzkou, kde byla pořízena nahrávka, nekontaktoval [REDACTED]. Nahrávku si poslechl, paní [REDACTED] se schůzky neúčastnila. Ale to, co se na nahrávce objevilo, mu řeklo, že ona o tom ví. Konkrétně to, co říkal pan [REDACTED], který věděl, že kontaktoval pana [REDACTED]. Všichni se smáli, že obžalovaný volal panu [REDACTED] a panu [REDACTED], že si můžou dělat, co chtějí, že „[REDACTED] taky nic neudělají“. Závaznější je, že pan [REDACTED] panu [REDACTED] říká, že jsou na něj připraveni, že je to domluvené, což je podle obžalovaného důkaz, že v tom byla [REDACTED] zapojena. Všichni vědí, že tohle se musí projednat s předsedou klubu, což byla [REDACTED]. Z její rezignace nevyplývá, že by rezignovala na šéfkou klubu. Paní [REDACTED] věděla o schůzce, kde měly být nabízeny tyto věci. K dotazu, jak obžalovaný ví, že paní [REDACTED] přesně věděla, co bude obsahem té schůzky, obžalovaný odpověděl, že si myslí, že to věděli všichni účastníci té schůzky. Když schválila členství pana [REDACTED] v klubu, musela vědět, že se tam něco takového bude dít. O tom, že má jít o uplácení, psali až novináři, on sám mluvil jen o přetahování lidí. Skutečnost, že se pan [REDACTED] nerozhodoval sám a svobodně je patrná, z již shora uvedené citace slov na nahrávce. Pro obžalovaného je tam pak zcela jasné spojení s [REDACTED], která věděla o schůzce, kde

bude člověk v tísní přesvědčován, aby hlasoval s nimi a přestoupil k nim do klubu. Pro něj je to jasné, jasná slova. Policie kontaktovala novináře sama, oni podávali trestní oznámení, když se vrátil právník z dovolené. Skutečnost, že paní [REDAKCE] o všem věděla, vyplývá z logiky věci. Věděla, že si panu [REDAKCE] stěžoval ještě před tou schůzkou, že uplácí prostřednictvím pana [REDAKCE], a přesto dopustila, aby se 19. ta schůzka konala. Protože kdyby vám šéf vynadal, tak to přece zastavíte. Nezná strukturu [REDAKCE], když něco napíše panu [REDAKCE], přepoše to panu [REDAKCE] k vyřízení. Struktura je to přeposlání, takže přesně věděla, co se děje. Neví, jestli je u nich rozhodování kolektivní, jednoznačně však všechny kluby jednají prostřednictvím předsedy, nikdy to není jinak. Ta kultura je taková, je tak zaběhlá. [REDAKCE] tak vystupovala, vždycky se obracela na něj. Není předsedou klubu, ale dělala to tak, myslela si, že jí to vždycky líp dopadne, čekala, že protlačí, co potřebuje. Přesně věděla, kdo je předseda klubu. Snažil se jí pomáhat, pomáhal jí v jejich vlastních volbách, aby taky uspěla. Dával jí prostory, elektriku jí tahal, nic za to nechtěl. Snažil se pomoci, protože znal jejího bratra. Kdyby ji znal, nikdy by se s ní nedal dohromady. V [REDAKCE] ji nikdy neviděl, nejednal s ní. Tyhle drobné nepravdy jsou v celém spise. Není možné, aby [REDAKCE] nebyla předsedkyní klubu, byť si to všichni mysleli. Pokud bylo něco potřeba projednat s [REDAKCE], vždy se jednalo s ní, jednala jako předsedkyně. Vyjednávala, odsouhlasovala, sama se takto nenominovala. Nikde není, že odstoupila a rezignovala z politických funkcí. Obžalovaný sice uvedl, že byl ze strany členů [REDAKCE] učiněn atak na celkem osm osob, nepamatuje si, o koho šlo. Soud se podle něj má obrátit na toho, kdo to sledoval, což měl být pan [REDAKCE]. Ví, že mluvili s několika lidmi. Počítal si to, bylo to tak sedm, osm lidí. Jiná jména mimo pana [REDAKCE] uvést nemůže, dost dobře ho ti ostatní nezajímali, byli to členové klubu. Jména neví, protože to pro něj nebylo důležité. Měl strach o jediného člověka, o pana [REDAKCE], protože byl v tísní. Pan [REDAKCE] to věděl a nepomohl mu. Pan [REDAKCE] potřeboval 50 000 Kč, které dlužil.

4. Poškozená [REDAKCE] měla dne 18. září dovolenou. Týden před tím, v úterý nebo ve středu ji oslovil pan [REDAKCE] s tím, že byl kontaktován obžalovaným, který chtěl její odvolání do pátku, jinak že je v kraji mediálně zničí. Neviděla důvod, nevěděla, co by je mělo zničit. Blížší informace k příčinám tohoto požadavku nesdělil, proto se pak [REDAKCE] zajímal o to, co se děje. Odpověděla, že předchozí týden [REDAKCE] vystoupili z koalice, ale nevěděla, co to s tím má společného. Nevedli žádná jednání ve vztahu k nové koalici, ona nebyla účastna žádného jednání, nemohla být, je obyčejný řadový člen. O rozhovoru s [REDAKCE] možná řekla panu [REDAKCE]. V pátek, v den dovolené, ji v dopoledních hodinách kontaktoval pan [REDAKCE], jestli by byla ochotná se dostavit kolem třetí hodiny na magistrát. Říkala, že má dovolenou, tak jí navrhl, aby si to rozmyslela. Řešila to s [REDAKCE] panem [REDAKCE], jestli nebyl [REDAKCE] kontaktován, jestli to nějak souvisí s jejich hnutím. Protože neměl informace, SMS zprávou sdělila, že se omlouvá, ale na schůzku nejde. Pana [REDAKCE] se ptala, co to bylo za schůzku. Mělo jít o pomoc jeho potencionálnímu švagrovi. Neví, kdo schůzku inicioval, nemůže to vědět, když o ní nevěděla. Za hnutí jednal [REDAKCE] spolu s oblastním, což byla od roku 2014 paní [REDAKCE]. V kritickou dobu byla řadovým členem. Pokud se účastnila jednání, byla k nim přizvána. Pokud jde o tu schůzku, v pondělí přišla do práce, z monitoringu na [REDAKCE] na ni vyskočilo, že uplácí. Obdobný monitoring má k dispozici hodně rezortních organizací, zavolał si ji [REDAKCE], který řešil, co to má společného s její prací. Do 30. 6. 2015 musela v souladu se služebním zákonem složit politické funkce, což učinila. Byla místní [REDAKCE], oblastní [REDAKCE] a [REDAKCE], rezignovala písemně na všechny své funkce, takže ujistila, že to opravdu nemá nic společného s její prací. Rozhodla se, že podnikne patričné kroky. Podala trestní oznámení za pomluvu. Obžalovaného z [REDAKCE], blíže ho poznala poté, kdy ji na něj upozornil bratr. Když byla nějaká jednání, byla k nim přizvána, pokud tam byla. Nebyli žádní velcí kamarádi. V souvislosti s rozpadem koalice mohl jednat [REDAKCE], který měl k ruce [REDAKCE]. Řadový člen hnutí nemá mandát k tomu, aby mohl vystupovat na venek za hnutí [REDAKCE] na jakékoliv úrovni, nemůže tedy nabízet něco za hnutí [REDAKCE]. Po sdělení, že činí kroky k očistění svého jména, se situace znovu opakovala v souvislosti

s vystoupením obžalovaného v televizním pořadu, kde ji znovu označil za osnovatele uplácení. Někdy v loňském roce, v květnu, ji kontaktoval pan [REDAKT] s tím, že ho opět oslovil pan [REDAKT], že má okamžitě stáhnout žalobu, jinak je opět mediálně zničí. To odmítla, protože je slušný člověk a chce očistit své jméno. Monitorinky [REDAKT] jsou propojené, drby se šíří rychle, na tuto situaci byla při různých jednáních dotazována. Nemůže říct, že tomu věřili, ale pochybnosti se objevovaly. Zhruba rok se toto téma objevovalo. Postoj obžalovaného vůči ní zřejmě vyplývá z toho, že se obžalovanému dokázala postavit, když měla dojem, že prosazoval svoje zájmy na úkor ostatních. Střety v souvislosti s rozdílnými zájmy byly i v době před rozpadem koalice. Nemajetkovou újmu, kterou požaduje, považuje spíše za symbolickou, jde jí především o očistění jména. Měla dovolenou v pátek, s panem [REDAKT] mluvila v úterý nebo ve středu, spíše však v úterý. Byl rozčilen, že [REDAKT] bylo kontaktováno panem [REDAKT], který chce, aby do konce týdne odstoupila ze všech funkcí nebo respektive z funkcí [REDAKT] města [REDAKT], jinak je mediálně zničí v celém [REDAKT]. Nevěděla, proč se dožadoval tohoto postupu. Nevěděla, co se do toho pátku má stát. Koalice se rozpadla už před tím, s tím souvisela i již realizovaná mediální masáž. [REDAKT] chtěl jenom vysvětlení. Posléze se dozvěděla, že obžalovaný měl kontaktovat pana [REDAKT]. V tu dobu to nevěděla. Na schůzce s panem [REDAKT] nebyla. Pokud bylo v médiích přesto zmiňováno její jméno v souvislosti s přetahováním zastupitelů, bylo to podle jejího názoru proto, aby bylo poškozeno její jméno. Nezaznamenala, že by stejně intenzivně byla zmiňována jména dalších osob, které se účastnily schůzky. Udivuje ji, že pokud existoval důkaz o uplácení, nebyl poskytnut policii. Ji osobně policie nikdy nevyslýchala v souvislosti s touto nahrávkou. Rezignaci na funkce v hnutí [REDAKT] zveřejnila. Upozornila na to mimo jiné na radě, věděl to i obžalovaný. Hnutí [REDAKT] má webovou stránku, má facebookovou stránku a samozřejmě všude figurují ti, kteří mohou jednat za [REDAKT], i s kontakty, po její rezignaci došlo ke změně popisu osob, které vykonávají jednotlivé funkce. Dle sdělení pana [REDAKT] důvodem pro výstup z koalice byla špatná komunikace. Pochopila to tak, že špatná komunikace má být to, že se věci nedějí tak, jak si partneři představovali. Podle ní nebyla pro hnutí [REDAKT] vytvořit šance vytvořit koalici s někým jiným. Pokud by ta možnost existovala, udělali by to hned na začátku. Neví o žádných jednáních stran formování koalice. Obžalovaný je podle ní velice inteligentní člověk, snaží se být pořád několik tahů napřed. Nepoznala žádné jeho přátele. Na lidech pořád vidí to špatné. Ji osobně obžalovaný nekontaktoval s požadavkem ukončení politické činnosti. Nikdy pana [REDAKT] nepověřila jednáním s panem [REDAKT]. Přechodem do opozice jí, panu [REDAKT] a paní [REDAKT] zanikl mandát radních. Po odstoupení z funkcí se nikde neprezentovala jako lídr hnutí. Členkou [REDAKT] je od roku 2014, [REDAKT] je dosud. Za [REDAKT] stále navenek jedná, ale to není žádná politická funkce. Občas chodí na setkání šéfu [REDAKT], ale většinou na ně chodí pan [REDAKT]. S ním komunikuje běžně, před 18. zářím 2015 s ním mluvila v pondělí nebo úterý. Detaily hovoru si nevybavuje. Pan [REDAKT] jí neřekl, proč se s ní chce sejít, neví, proč se chtěl setkat zrovna s ní. Tato situace se nepromítla do jejího pracovního zařazení, ani do pracovních úkolů, které dostávala nebo do finančního ohodnocení, podnikla patřičné kroky. Pan [REDAKT] neměl důvod s ní zahajovat nějaké kárné řízení, protože viděl, že trestní oznámení dala a že se snaží očistit své jméno. Pravomoci [REDAKT] klubu nevyplývají ze stanov. Rozhodnutí nebo informace, kterou [REDAKT] prezentuje, jsou kolektivními rozhodnutími. Podle ní v rámci komunální politiky nelze zastupitelům závazně přikazovat, jak mají hlasovat. S touto pozicí není spojena žádná rozhodovací pravomoc, ani odměna. Opravdu je to taková akademická funkce, která je vystupování navenek, ale na tom zastupitelstvu, nikde jinde nemáte žádnou pravomoc. Ta funkce nemá ani pravomoc, ani honorář, prostě to není nic. Jak již dříve uvedla, obžalovaný se snažil na [REDAKT] prosazovat své zájmy. V rámci druhého výsledku u hlavního líčení svědkyně předložila SMS zprávy. Jednu z nich jí přeposlal [REDAKT] s tím, že ji obdržel od obžalovaného. Druhou zprávu zasílala [REDAKT] v návaznosti na výzvu, aby se dostavila v pátek 18. září v 15.00 hodin. Pana [REDAKT] nikdy ničím nepověřila, není jejím podřízeným. Obžalovaný se jí nikdy za vyjádření o úplatkářství neomluvil. Výroky obžalovaného

k její osobě jí způsobily stres. Má stresující zaměstnání a výroky obžalovaného pro ni byly velmi zatěžující. Domnívá se, že obžalovaný se jí snažil zdiskreditovat, byla jedním z mála lidí, kteří se mu nebáli postavit. Pokud byly spory v pracovní úrovni v rámci komunální politiky, neřešila to, posléze se to však již dostalo do roviny osobní, kdy kromě předmětné situace svědkyně uvedla další příklady.

5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že schůzka v září 2015 proběhla na popud pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE]. Termín mu oznámil pan [REDAKCE] a on potvrdil svou účast. Pan [REDAKCE] si už půl roku stěžoval, že v hnutí [REDAKCE] nemůže vydržet, že tam rozhoduje pár lidí, bojí se ozvat. Bydlel v bytě obžalovaného, měl strach o práci. Žije s jeho sestrou, proto ty stížnosti pořád slychal, přitom měli řešit rodinné záležitosti. O tom strachu mluvil pan [REDAKCE] sám. Ta schůzka byla o možnostech, jak mu pomoci, ale nešlo o to, že by to bylo něco na něco. Sám dorazil později, neví, co se dělo na počátku. Myslí, že o jejich schůzce nikdo další nevěděl. Domlouvala se asi týden dopředu. S nikým se zúčastněných se před termínem schůzky úmyslně nesešel. Panu [REDAKCE] bylo sděleno, že není problém sehnat byt, řešila se i možnost zakázek pro technické služby, pomoc nebyla ničím podmínována. Asi týden před tou schůzkou měl obžalovaný nějakým způsobem ovlivňovat pana [REDAKCE]. Chtěl stažení paní [REDAKCE] a jeho z rady, vyhrožoval mediálním zničením. Tyto informace měl od pana [REDAKCE] s tím, že obžalovaný měl kontaktovat ještě pana [REDAKCE]. Nebyl řečen žádný důvod pro tento požadavek. Možná o tom před schůzkou s paní [REDAKCE] mluvil. On s paní [REDAKCE] se s obžalovaným neshodli ve spoustě věcí, trvalo to necelý půl rok. Situace byla stavěna tak, že tomu nerozumí a mají to tedy odsouhlasit. Vygradovalo to jejich odchodem z rady, to se stalo po té zmiňované schůzce. On sám o té schůzce před její realizací nehovořil, nebyl na ni dotazován ani poté, co proběhla. On sám to oznámil až po otisknutí článku, že se jí zúčastnil. Volal paní [REDAKCE], asi to věděla i paní [REDAKCE]. V rámci jejich hnutí nebyl vznesen požadavek na kontaktování jiných zastupitelů s nějakou nabídkou. Rezignace na své funkce paní [REDAKCE] předala písemně. Ústně to oznámila na setkání členů. Bylo to prezentováno i na radě, byl u toho určitě i obžalovaný. [REDAKCE] nemá žádné samostatné rozhodovací pravomoci. Politická rozhodnutí se formulují na [REDAKCE], domluví se linie, způsob hlasování, podle většinového rozhodnutí se pak postupuje dál. Obžalovaný i na [REDAKCE] opakovaně útočil na paní [REDAKCE]. Nikdy nepřišel do styku s informacemi, které se týkaly toho, že by paní [REDAKCE] měla uplácet. Ví, že médiu něco takového proběhla, byla i televizní reportáž, tu viděl. Paní [REDAKCE] se na to neptal, nikdy nic takového nedělala, není to ani na zamyšlení. Po rezignaci paní [REDAKCE] funkci [REDAKCE] převzala paní [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] je [REDAKCE]. Zhruba rok se znají lépe. Nevzpomíná si, že by paní [REDAKCE] volal hned po schůzce. Obžalovaný v reakci na výpověď svědka uvedl, že je na nic nepotřeboval, že pro něj vůbec neexistovali, hlasovali si, jak chtěli.
6. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že pan [REDAKCE] požádal o setkání. Váže ho k němu osobní pouto, vyrůstali spolu, chodili spolu na ryby, studovali stejnou střední školu. V době, kdy se tvořila kandidátka hnutí [REDAKCE], potkali se spolu znovu, nakonec ho přivedl na kandidátku tohoto hnutí. Po vyhraných volbách spolupracovali v komisi pro [REDAKCE]. Scházeli se v kancelářích, před jednáním zastupitelstva vždy bylo tzv. předjednání v zastupitelských klubech. Potom se s panem [REDAKCE] delší dobu nebavili, ale jednotlivé detaily si nevybavuje. Potkali se pak v září a po jednání komise pro [REDAKCE] vyšli ven do vestibulu před „[REDAKCE]“, a za přítomnosti dalšího kolegy z této komise, pana [REDAKCE] bylo řečeno, že spolu nemluvíme, že se rozhádali a že pan [REDAKCE] by se mnou potřeboval hovořit. Takto vznikla ta schůzka, nedokázal říct přesný termín té schůzky, pracuje jako soukromník, potřeboval nahlédnout do diáře. Termín schůzky řešili s panem [REDAKCE]. Když se po dlouhé době znovu potkali, tedy v době, kdy ho přivedl na kandidátku, říkal, že se stěhuje zpět sem do [REDAKCE] a že na tom není moc dobře. Na veškerých schůzkách, když spolu jednali jako [REDAKCE], tak si stěžoval na nedostatek financí, půjčoval mu nějaké peníze, řešil dosti vážnou životní situaci.

Setkání proběhlo v pátek u něj v kanceláři. Pan [redacted] přijel k němu na smlouvanou hodinu, opět nevím, na kolikátou to bylo, manželka mu udělala kafe, minerálku, a požádal pana [redacted] o odložení telefonu vedle. Je to zvyk z jednání. Pak se domluvili, že pojedou jinak. Jeli do ulice [redacted], tam čekal kolega pan [redacted] a měl se té schůzky nebo toho jednání zúčastnit i pan [redacted]. Pana [redacted] požádal, že jde o mého dlouholetého přítele a kolegu pana [redacted], že bydlí v podnájmu u pana [redacted] a že má strach, že by ho pan [redacted] vyhodil z bytu. Řešila se bytová otázka, pan [redacted] vlastní byty a byl ochoten panu [redacted] poskytnout byt. Neví už, jestli se tam řešily nějaké další nabídky. Pak odjel pryč, když se dozvěděl, že vyšla nějaká nahrávka, šel na policii. Myslí si, že situace pana [redacted] musela být hodně tíživá, zná ho jako čestného člověka. Neřešila se žádná protislužba ze strany pana [redacted], pomoc mu nabízeli každý sám za sebe. Mluvil o tom s panem [redacted], a také s kamarádem, pro kterého pracoval jako [redacted], s panem [redacted], který v té době žil se sestrou pana [redacted]. Celá ta záležitost poznamenala jak jeho, tak celou rodinu, firmu, rodinný život, je to podle něj zrada. Neví, jestli to bylo po rozpadu koalice. Vzpomíná si, že v průběhu prázdnin absolvoval telefon od pana [redacted], který mu zakázal přístup do [redacted], že tam nesmí chodit a že není členem jejich klubu. Toto řekl i na mikrofon na jednání [redacted] že již není členem zastupitelského klubu [redacted] a víc tam nechodil. Šlo o pomoc panu [redacted]. Nebyl členem ničeho, byl řadový [redacted], nemohl tedy rozhodovat o jednání koalice. Z klubu [redacted] nevystoupil, byl mu zamítnut přístup na jednání klubu. Obžalovaný si vybral jako toho pravého paní [redacted], jemu nabízel funkce v dozorčích radách a představenstvech, což odmítl. Účast pana [redacted] na schůzce byl jeho nápad, protože byl v osobním a rodinném kontaktu s panem [redacted], byla by to pomoc od rodiny. Pan [redacted] mu neřikal, že by se o schůzce bavil s paní [redacted]. S panem [redacted] se už nestýká. Paní [redacted] je kolegyně ze zastupitelstva, oba jsou členové [redacted]. Zastupitelé hnutí [redacted] chodí na zastupitelstva připraveni a drží svou linii, se kterou do politiky vstupovali. Vyšly články, které tvrdily, že účastníci schůzky upláceli, nějaká kreslená politická satira. Jednou za ním přišli z České televize s tím, že s ním chtějí hovořit v souvislosti s korupční kauzou. Odmítl se k tomu vyjadřovat s tím, že věc už je policií uzavřena. Paní [redacted] se schůzkou neměla nic společného, nevzpomíná si, že by zaznamenal její jméno v té reportáži. Je zastupitelem až do konce volebního období, byť byl vyzýván, ať složí mandát. K předmětné nahrávce podával vysvětlení, při výslechu za přítomnosti státního zástupce využil svého zákonného práva a k věci nevypovídal. Nezná jiného kolegu v nouzi, nebyl tedy na jiné obdobné schůzce. Neví o tom, že paní [redacted] rezignovala na funkce [redacted]. Za zastupitelský klub obvykle jedná předseda, řeší formality typu přestávek na projednání, čas na rozmyšlenou, předpokládá, že to tak bylo i u [redacted]. Jiná samostatná oprávnění obvykle nemá. Předseda nějakého klubu není oprávněn rozhodovat za ostatní bez toho, že by s nimi konzultoval, maximálně předseda zastupitelského klubu je zván [redacted] na předjednání problematiky [redacted], ale pokud pověří jiného člena zastupitelského klubu, jde na to předjednání jiný člen. S paní [redacted] se v roce 2015 setkával na [redacted], normálně se spolu pozdravili, jiné kontakty s ní neměl. Nikdy se neúčastnil [redacted] ani [redacted] nebyl ani [redacted] Nebyl pověřen k žádnému vyjednávání, ta schůzka byla snaha o pomoc člověku v nouzi. S paní [redacted] měl pouze pracovní vztah.

7. Svědek [redacted] uvedl, že celá ta záležitost, která je předmětem tohoto řízení, je dovozoována ze schůzky, jíž byl účasten také, spolu s panem [redacted], panem [redacted] a panem [redacted], tak této schůzky se účastnil na základě toho, že ho oslovil pan [redacted] a požádal ho, jestli by na tu schůzku nepřišel. Je to jeho dlouhodobý kamarád, znají se i jejich rodiny. Důvodem bylo to, že jeho tehdy ještě kamarád pan [redacted] měl nějaké potíže, stěžoval si na svou situaci, zejména na to, že bydlí v bytě pana [redacted] a zároveň je [redacted] nebo za subjekt, kterému nepřímou šéfoval pan [redacted]. Dostával se tak do situací, kdy hlasoval tak, jak nechtěl, protože měl obavy o bydlení. Sešli se proto, aby mu mohli vyjádřit podporu v tom, že kdyby přišel o bydlení, takže by mu mohli pomoci. V souvislosti s bydlením by mu mohl nejspíše pomoci on, asi proto byl osloven panem [redacted], nebylo to poprvé, co ho takhle oslovil. Když někdo

z jeho rodiny potřeboval pomoci sehnat pronájem nebo poradit s koupí bytu, tak se na něj obraceli, protože v této oblasti dlouhodobě podniká. Setkání proběhlo v jeho prostorách na ulici [REDAKCE]. Nejdrive přijel na schůzku pan [REDAKCE] s panem [REDAKCE] a po nějaké době přijel i pan [REDAKCE]. Schůzka měla být vyjádřením podpory panu [REDAKCE], aby věděl, že mu schopni pomoci s bydlením, pokud by potřeboval. Měl celkově existenční potíže, tyto informace měl od pana [REDAKCE]. Měl mít nějaké exekuce, takže je možné, že řešili i jiné záležitosti. Neví, zda na schůzce padla jména jiných osob, které se na ni neúčastnily. Pana [REDAKCE] a, ani pana [REDAKCE] do té doby neznal, věděl jen, že jsou zastupitelé. V roce 2015 byl v [REDAKCE] za subjekt [REDAKCE]. V tu dobu se rozpadla koalice, nebyly vyloučeny žádné varianty do budoucna. Neměli předtím ani potom dostatek hlasů. Neví, že by paní [REDAKCE] věděla o této schůzce. Nemá informace o tom, že by pan [REDAKCE] byl někým pověřen k účasti na schůzce. O schůzce se dozvěděl den, dva před ní. Nedomnívá se, že by jiné osoby, kterým pomáhal, byly politicky činné. V době nahrávky byl předsedou [REDAKCE], ale v souvislosti s tou schůzkou by to asi nespojoval, požádal ho kamarád. Předseda klubu má v podstatě formální povinnosti, jako svolávat klub, hlídat účast na [REDAKCE] omlouvat [REDAKCE] nepřísluší mu z titulu funkce nějaké vyjednávání. Obecná pravidla pro vyjednávací tým neexistují. Nekomunikoval s paní [REDAKCE], neví nic o tom, že by tuto schůzku organizovala či o ní věděla. V roce 2015 nebyl členem [REDAKCE], neúčastnil se jednání [REDAKCE]

8. Svědkyně [REDAKCE] byla vyslechnuta v rámci hlavních líčení dvakrát. Vzhledem k časovému odstupu si zcela logicky stejně jako ostatní svědci nevybavovala všechny detaily. Uvedla, že v roce 2015 se mluvilo o rozpadu [REDAKCE], obdrželi tiskovou zprávu, v níž se hnutí [REDAKCE] ostře vymezovalo vůči dřívějšímu koaličnímu partnerovi, jímž byli [REDAKCE]. V souvislosti s tou zprávou chtěla znát názor druhé strany a kontaktovala obžalovaného. Rozhovor probíhal telefonicky, co je uvedeno v tiskové zprávě odpovídá tomu, co obžalovaný uvedl, rozhovor si nenahrávala. Na obžalovaného se obrátila proto, že tak činila opakovaně. Obžalovaný se vyjádřil v tom směru, že ze strany [REDAKCE] došlo ke kontaktování [REDAKCE] s nabídkou přeběhnutí. V tiskové zprávě ČTK jsou přesná slova, která uvedl ve vztahu k [REDAKCE], v současnosti je není schopna přesně reprodukovat. Autorizaci hovoru obžalovanému nenabídla, on sám ji nepožadoval. Pak již obžalovaného nekontaktovala, ani o ji. Nemá informace o tom, že by obžalovaný kontaktoval editory ČTK. Protože si svědkyně nepamatovala detaily, byla přečtena její výpověď z předchozího hlavního líčení. Dostala tiskovou zprávu hnutí [REDAKCE], kterou rozesílal [REDAKCE] k rezignaci zástupců [REDAKCE]. Bylo zde explicitně zmíněné jméno pana [REDAKCE], snažili se tedy získat vyjádření pana [REDAKCE], co se stalo. Pokud je ve zprávě uvedeno, že paní [REDAKCE] uplácí [REDAKCE], je to citace vyjádření pana obžalovaného. Nedovolila by si jeho vyjádření jakkoli upravovat. Na pana obžalovaného měla telefonní číslo, komunikovali spolu už roky předtím a potom taky. Věděla, že mluví s panem [REDAKCE]. Představila se běžným způsobem, tedy jménem, příjmením a médiem, které zastupují, tzn. [REDAKCE]. Bylo objektivně možné poznat, že mluví s tiskem a že tato zpráva nebo jeho vyjádření může být otištěno v médiích. Jsou veřejnoprávní zpravodajská agentura, ctí zásady poctivé novinářské práce, dávají prostor všem stranám, snaží se razit zpravodajství objektivní, vyvážené. V případě, že citace nebo jakákoliv informace, kterou by otiskli, případně sdělili, a tato by nebyla pravdivá, samozřejmě by to bylo v rozporu se zásadami [REDAKCE]. Obžalovanému sdělila, proč ho kontaktuje, když chtěla znát jeho stanovisko. Pravděpodobně tedy i citovala z tiskové zprávy, k níž chtěla vyjádření. Na toto pan [REDAKCE] reagoval. Upozornila ho, že hodlá jeho vyjádření publikovat a proč se ptá. V [REDAKCE] pracuje od listopadu 2013, předtím v [REDAKCE] od roku 2003, dříve pak v privátních rádiích, v privátní televizi. Je přesvědčená, že obžalovaný věděl, s kým hovoří. Obžalovaný připustil, že svědkyni zná. Tvrdil, že se svědkyní nebyl v kontaktu asi šest let. Podle svědkyně se viděli v roce 2010, když měli volební štáb [REDAKCE] při senátních volbách v ulici [REDAKCE], když mandát získali paní [REDAKCE] i pan [REDAKCE], rozhodně se viděli na tom volebním štábu. Přišla do [REDAKCE] na konci roku 2013. Volala pana [REDAKCE], protože

jeho jméno bylo zmíněno v té tiskové zprávě. Obžalovaný následně kladl svědkyni otázky, které neměly zcela souvislost s projednávanou věcí, případně ji podsouval tvrzení, která z její strany výslovně nezazněla. Ve svých reakcích svědkyně setrvala na své výpovědi.

9. Svědek [REDACTED] nezná paní [REDACTED] osobně. Ví, o koho se jedná, ale nikdy s ní nemluvil. Obžalovaného zná, byl lídr [REDACTED] v době, kdy byl za ně jako nezávislý. Nahrávka vznikla proto, že po rozpuštění koalice se mluvilo o tom, že je nějaký časový limit pro vytvoření nové koalice a že všichni aktéři mají právo vyjednávání. On byl potom kontaktován panem [REDACTED] a [REDACTED], kteří věděli o jeho finanční tísní z důvodů neplacení faktur zadavatelem. V podstatě mu nabídli přejít k nim, aby se změnil hlasovací poměr. Uvědomil obžalovaného, že mu bude nabídnuta výhoda za změnu hlasování. Obžalovaný ho požádal, zda je schopen ze schůzky pořídit záznam, aby měl páku, aby si koaliční partneři uvědomili, co se tady děje a aby se to už nedělo. Souhlasil, nahrávku udělal, odevzdal a to bylo všechno. Byla mu nabídnuta možnost protislužby za změnu politického směru, bylo to v nahrávce. Byl požádán o schůzku s tím, že mu budou nabídnuty nějaké konkrétní výhody, když bude hlasovat pro ně. Nenapadlo ho obrátit se na policii, byl politický elév, uvědomil pana [REDACTED] jako šéfa strany. Předseda byl asi pan [REDACTED] a jako politický lídr byl stávající pan [REDACTED], ale pan [REDACTED] byl vlastně člen vedení. Na obžalovaného se obrátil proto, že k němu měl největší stupeň důvěry. Pan [REDACTED] byl časově zaneprázdněn, pan [REDACTED] taky, a pan [REDACTED] byl pro něj nejjednodušší řešení. Měl největší politickou zkušenost. Obžalovaného informoval pokaždé, když byl kontaktován, aby o tom věděl. Neví, kolikrát ho takto informoval. Zpravidla ho kontaktoval pan [REDACTED]. I pan [REDACTED] se jednou ozval. O všem informoval obžalovaného, ale další schůzka po takové informaci se nenahrávala. Myslí, že o možnostech konkrétních nabídek se mluvilo už při telefonickém hovoru. Nevěděl, kolik lidí na schůzce bude. Dostavil se do sídla firmy pana [REDACTED], tam mu byl odebrán telefon, přejeli do kanceláří, které patří panu [REDACTED]. Chtěl vědět, kam až to půjde, nechtěl být ten, na kterého si lidé ukazují, že je převlékač triček. Na místě byl pan [REDACTED] s několikaminutovým zpožděním přišel pan [REDACTED]. Zdrželi se tam asi 45 minut. Nabídl mu [REDACTED] a fiktivní místo v [REDACTED] a bydlení. Pochopil to tak, že by vykonával nějakou placenou profesi v [REDACTED], s volnou docházkou. Bydlení tehdy měl, nepožadoval ho. Byl v mínus [REDACTED] bylo to obecně známo. Po nabídkách se dohodli, že si to rozmyslí a že si zavolají po neděli. Pak ho pan [REDACTED] odvezl k sobě do kanceláře, vzal si telefon, odjel za obžalovaným, protože pospíchal z [REDACTED] na soukromou akci. Schůzka byla zaznamenána na nahrávacím zařízení značky Olympus, bylo obžalovaného. Obžalovaný se ptal, kdo byl schůzky účasten. V průběhu schůzky padla jména nepřítomných osob, paní [REDACTED], pan [REDACTED], pan [REDACTED]. Zrovna pan [REDACTED] říkal o panu [REDACTED], že mají k němu blíž, než pan [REDACTED], tak nějak to vyznělo. Použil to jako argument, že za nimi stojí silní a mocní. Původní záměr byl to, že se nahrávka předvede koaličním partnerům, co se tady děje za věci. Odpoledne ho obžalovaný informoval, že po konzultaci se to pro závažnost obsahu předává policii a médiím. O možnosti vyjednávání věděl. On sám neměl důvod být nespokojen. Po rozpadu koalice byl dvakrát v kontaktu s panem [REDACTED] je partner jeho sestry. Pan [REDACTED] sondařoval jeho postoje, řekl mimo jiné, že by se u nich měl líp než u pana [REDACTED]. Neví, kdo mu schůzku nabídl, ale věděl, že bude kontaktován. Nebyl kontaktován paní [REDACTED]. N a schůzku šel proto, že asi chtěl bránit to svoje, že je loajální k [REDACTED]. Neví, jestli se mělo něco významného dít 18. 9., on sám žil víkendovým programem. Majetkově propojený s obžalovaným není, jsou dobří známí. Nadále je členem [REDACTED], byť není aktivně politicky angažován. V září 2015 bydlel v nájemním domě za jasně a prokazatelně daných podmínek na řádnou nájemní smlouvu, v té době byl obžalovaný vlastníkem nemovitosti. Bydlel u něj dva roky. Když si vyzvedával diktafon, nemluvil o paní [REDACTED]. Vyjádřil se k funkcím, které vykonává a které jsou placené. Je pořád jako nezávislý za [REDACTED], ukončil svou roli, protože ho to morálně poškodilo, proto se vzdal mandátu [REDACTED]. Dostal nabídku, ale neuměl v té době rozlišit závažnost, hloubku, relevanci, musel tam jít, aby věděl, co mu nabídnou. Nikdy dříve ani potom nedostal obdobnou nabídku od nějaké skupiny [REDACTED] nebo jednoho [REDACTED]. Obžalovaný

se choval ke všem korektně. Svědek trval na tom, že jeho výslechu byla v květnu či dubnu 2017 byla přítomna [REDAKCE], přestože v této věci jeho poslední výslech proběhl v červnu 2016. Trval na tom, že [REDAKCE] tam fyzicky byla. Pana [REDAKCE] vnímal jako vykonavatele vůle, tedy že to neměl ze své hlavy. Neví, jestli mu to výslovně řekl, myslí si, že ano. Může dedukovat, že pan [REDAKCE] nic nemá ze své hlavy, přeci by za ním nešel, kdyby si chtěl jenom pokecat. Nevzpomíná si, jestli mu řekl, že má pověření od paní [REDAKCE]. Na [REDAKCE] za [REDAKCE] vystupovala nejčastěji paní [REDAKCE] a pan [REDAKCE] se střídali, ale zpravidla to byl pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE]. Obžalovaný reagoval tak, že ho totiž nejvíc na celé této akci, co proběhla, nazlobilo, a chtěl vědět, za jakých okolností se to stalo, kde se to stalo a kdy to bylo. Svědek k dotazu obžalovaného uvedl, že pan [REDAKCE] se zmínil, že se v politice našel, že bude [REDAKCE] a že to je tutová věc. Nenabízel žádnou funkci. Myslí si, že to bylo přímo tam, a jestli to nebylo tam, tak určitě na schůzce v [REDAKCE], kdy se setkali dva nebo tři dny před schůzkou. Ale to tam určitě bylo, je si jist. Podle obžalovaného to má velkou souvislost s paní [REDAKCE], protože se na to nazlobil, to je jediné. K dotazu, jak to dokazuje, že paní [REDAKCE] něco přislíbila, obžalovaný uvedl, že koalice už byla dohodnuta, bylo dohodnuto, kdo už bude [REDAKCE], a to nemohlo být bez kolegyne [REDAKCE] v žádném případě. To mohlo být jediné s jejím souhlasem. Svědek k dotazu obžalovaného uvedl, že neví, jestli to panu [REDAKCE] někdo posvětil, buď se teda vytahoval anebo to měl jistý, že to měl prostě schválený, ale to nemůže říct. Nerozpozná, jestli se vytahoval, ale asi by to neřekl jen tak, opravdu neví. S obžalovaným nadále udržuje přátelský vztah. S paní [REDAKCE] nikdy nejednal ani politicky, ani osobně. Jak pan [REDAKCE], tak pan [REDAKCE] se víceméně předháněli, kdo má větší moc. Ale jestli to byla jejich moc nebo jejich tlachání, to musí zhodnotit někdo jiný. Pokud jde o průběh schůzky, neumí vyhodnotit, kdo z nich byl neaktivnější, mluvili všichni tři. Žádná dohoda o tom, co se bude dít s nahrávkou ze schůzky, nebyla. Později mu sdělil, že obsah nahrávky byl posouzen jako na tolik závažný, že bylo domluveno /snad s panem [REDAKCE] a panem [REDAKCE]/, že obsah bude postoupen policii a médiím. Podle svědka byla paní [REDAKCE] středně aktivní v rámci dialogů, byla ve skupině aktivnějších. Obžalovanému nebyl nijak zavázán, bydlel v bytě jeho firmy, dle platil nájem jako všichni ostatní. Nepamatuje si, kdo mu co konkrétně nabízel.

10. Svědkyně [REDAKCE] zná jak [REDAKCE], tak [REDAKCE]. Jsou [REDAKCE] znala je pouze po pracovní stránce. Seděla s nimi v radě, měla tedy možnost vidět, jaké byly jejich vztahy. Někdy to bývalo bouřlivé, protože docházelo k výměně názorů. S paní [REDAKCE] se setkala úplně poprvé po výhře v komunálních volbách, kdy do jejich klubu byl přizván [REDAKCE]. Chovala se velmi dominantně. Má pocit, že paní [REDAKCE] je hlavou [REDAKCE], je to člověk, který na [REDAKCE] jedná, řeší materiály, samozřejmě je tam politické [REDAKCE] vidět, že mu není jedno, které materiály se tam předkládají, pokud na zastupitelstvu chybí zástupci [REDAKCE], tak to [REDAKCE] trvá poměrně krátkou dobu, oproti jednáním, kde jsou přítomni. Pana [REDAKCE] měla možnost potkávat už v době, kdy pracovala v předešlém zaměstnání. Když vyhráli komunální volby, obžalovaný byl tím člověkem, který jí nabídl pozici, kterou dělá, je mu neskutečně vděčná a věří, že ho nezklamala. Byť již není [REDAKCE], mladí v jejich politickém sdružení k němu vzhlíží jako ke člověku, který má za sebou pracovní zkušenosti a radí se s ním. Paní [REDAKCE] vnímá jako vůdčí osobnost v [REDAKCE], ale strukturu a kompetence v tomto hnutí nezná. Nemá konkrétní informace o tom, že by paní [REDAKCE] měla uplácat. Na schůzích zastupitelstva nejčastěji zprvu vystupovali za hnutí [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE], později se přidali i ostatní. Bouřlivé kontakty obžalovaného a paní [REDAKCE] se týkaly toho, co se projednávalo. Neřekla by, že docházelo k osobním útokům. Sama by s nikým nic politicky nedojednávala, pokud by měla něco dojednávat s [REDAKCE], obracela by se na paní [REDAKCE], bere jí jako hlavu hnutí, i když je to papírově pan [REDAKCE], ale má ten pocit, že ten člověk pro jednání je paní [REDAKCE]. Ostatní [REDAKCE] bez těchto dvou nemají tu šanci něco vyjednávat. K dotazu obžalovaného uvedla, že do současnosti si myslí, že i když má papírově pan [REDAKCE] pozici předsedy klubu, tak paní [REDAKCE] má tu vůdčí pozici.

11. Svědek [redacted] byl na podzim roku 2015 místopředsedou [redacted]. O politických jednáních na [redacted] v září 2015 byl informován jen obecně, protože byl vytížen prací na [redacted]. Politické záležitosti přenechával spíše panu [redacted] jako [redacted], případně [redacted]. Hovořil s paní [redacted], věděl, že se zhoršují vztahy v rámci koalice, kterou tvořilo hnutí [redacted]. Obžalovaný sám ho kontaktoval telefonicky někdy v polovině září, rozhovor byl dost agresivní. Šlo o jediný telefonát, vyměnili si několik SMS zpráv. Bylo to někdy počátkem týdne, obžalovaný sdělil, že se dokonce týdne mají [redacted], snad řekl „zbavit“, nějak ji sundat z funkce, v případě, že by se tak nestalo, mělo by to neblahé následky pro [redacted]. Měl medializovat něco, co by [redacted] zničilo. Byl konsternován ze způsobu komunikace obžalovaného. Podle obžalovaného paní [redacted] měla jednat s nějakými [redacted]. Chtěl, aby nějaké vyjednávání zastavil, že jinak poškodí či zničí [redacted]. Vyústění hovoru bylo takové, že se na situaci bude informovat u paní [redacted]. Učinil tak telefonicky týž den nebo následující, také informoval pana [redacted] a pana [redacted] pana [redacted], ten byl v té době v zahraničí. Paní [redacted] nevěděla, co vedlo obžalovaného k jeho formulacím a razanci vyjádření. Spory v rámci koalice se objevovaly delší dobu, snad tam byly i nějaké osobní konflikty, ale to nebylo nic nového. Byla překvapená, řekla, že si není vědoma žádného protiprávního či neetického jednání. Považovali za vhodné, aby proběhla schůzka, a to společně s panem [redacted], k ní však nemohlo dojít ten týden vzhledem k jeho pobytu v zahraničí. Pan [redacted] o tom informoval obžalovaného, obžalovaný mu měl sdělit, že to jednání nepotřebuje. O existenci nějaké nahrávky se dozvěděl z médií, obžalovaný mu poslal SMS zprávu, ať si přečte [redacted]. Bylo to po tom telefonátu, možná následující týden. Samozřejmě se to dozvěděl z monitoringu v rámci [redacted] následně se to objevilo v dalších médiích. Celá záležitost nevedla k tomu, že by změnil na paní [redacted] názor. Věřil jejímu vyjádření, tvrzení o vyjednáváních postrádala smysl, paní [redacted] neměla k ničemu takovému mandát. Ve vztahu k jeho osobě neměla tvrzení obžalovaného o paní [redacted] žádný negativní dopad. Samozřejmě je nepochybné, že v případě paní [redacted] jako vysokého státního úředníka je každá zmínka o možnosti uplácení či korupce velmi citlivou záležitostí, která zasahuje pověst napadené osoby. Na své pracovní pozici zůstala, ale mohla mít ztíženou pozici v komunikaci s dalšími osobami. Paní [redacted] žádal o vysvětlení i pan [redacted]. V předmětnou dobu měl mandát k vyjednávání pouze [redacted]. V případě statutárního města, [redacted], by muselo být informováno i republikové předsednictvo, což se v daném případě nestalo. Navíc podle dostupných informací ani reálná možnost na koalici pro jejich hnutí fakticky neexistovala, původní vztahy i vzhledem i nabouraným osobním vztahům nebylo možné obnovit a jiná forma koalice nebyla reálná. Byli smířeni s opozicí. Zhruba rok před výslechem mu obžalovaný volal znovu, někdy na jaře nebo začátkem léta. Tón hovoru byl zcela jiný, obžalovaný mu navrhl, aby promluvil s paní [redacted] o možnosti zpětvzetí žaloby, neboť dojde ke znovumedializaci této věci, což nebude příjemné ani pro [redacted], ani pro svědka samotného. Byl tím telefonátem překvapen. Nevěřil, že by to paní [redacted] udělala, sama mu posléze potvrdila, že nemá v úmyslu měnit postoj. Zaregistroval vyjádření obžalovaného v médiích, z něhož vyplývalo, že pan [redacted] ho upozorňoval na údajné uplácení, nepamatuje si, zda v telefonátu použil toto slovo. Objevilo se to i v nějakých pořadech, musel na to reagovat. Nebylo to příjemné, mrzelo je to, protože na začátku byla spolupráce dobrá, nebylo příjemné ani pro něj osobně. Obžalovaného zná od roku 2013. V rámci přípravy voleb do [redacted], se mimo jiné [redacted], rozhodli pro spolupráci s místními uskupeními. S obžalovaným se seznámil v souvislosti s přípravou kandidátky. Dva členové místního uskupení byli na vysokých místech kandidátky, byla tedy logická aktivní spolupráce obžalovaného v těchto volbách, není schopen říci, jakou sumou se obžalovaný podílel. [redacted] zná podobně dlouho, možná o něco kratší dobu. Byl na ni upozorněn někým z [redacted] s tím, že je odborníkem na [redacted]. Jde o jeho [redacted], pracovní komunikace byla velmi častá. V projednávanou dobu nebyl v kontaktu

s nikým jiným z [REDACTED]. Více se stáhl z politiky a věnoval se více práci na [REDACTED]. Obžalovaný v telefonátu zmínil i pana [REDACTED], v té době to jméno neznal. Jak již jednou uvedl, vyjednávání nemohl proběhnout bez účasti [REDACTED] nebo předsednictva, [REDACTED] si hlídali. Pokud se na počátku vyjednávání koalice jednání účastnila výhradně paní [REDACTED], bylo to zcela jistě s vědomím [REDACTED], respektive [REDACTED] a za stálého informování. Neví, zda byl mandát dán písemně. Nic takového však v souvislosti s rozpadem koalice v září 2015 nebylo, ani mandát, ani informace. Podle obžalovaného nedostali nikdy žádný mandát paní [REDACTED], prostě přišla a sama rozhodovala, takže z toho usuzoval, že po celou dobu měla mandát na veškerá vyjednávání. Aspoň to takhle probíhalo po celou dobu, co tam byla. Svědek situaci popisuje tak, jak si ji pamatuje. Nevybavuje si přesně řečené formulace, šlo o podstatu rozhovoru, je to už tři roky. Neví, zda paní [REDACTED] volala následně panu [REDACTED], nevzpomíná si, zda o něčem takovém mluvili. Svědek znovu zopakoval, že v rámci vyjednávání vyjednávající informoval [REDACTED], býval u toho přítomen a popsal způsob komunikace. Obžalovaný prezentoval situace, které podle něj dokazovaly sílu vlivu paní [REDACTED], která měla možnost vyhodit pro ni nepohodlné osoby. Svědek neviděl pořad [REDACTED], četl jen přepis. Svědek uvedl, že si nepamatuje přesná média, která se věcí zabývala, dostával informace z monitoringu [REDACTED]. Obžalovaný uvedl, že novináři pouze dostali flashku s nahrávkou, deset dnů si pak noviny psaly samy, že se uplácí. On sám nikomu nic nedal, předávali si to mezi sebou, pak by měli být žalováni novináři. Podstatou hovoru s obžalovaným bylo, že mu vadí, že paní [REDACTED] s někým jedná, což mu přišlo jako logické, když byla koalice z rozkladu. Předpokládal, že o nějaká jednání se snaží i ostatní, v politice to tak chodí, že když končí koalice, přemýšlí se, co dál. Nevzpomíná si, že by obžalovaný zmiňoval konkrétní jména, vybavuje si jen jméno pana [REDACTED], nevěděl, o koho jde. Nepamatuje si, že by v rámci hovoru zazněla slova „uplácí“ nebo „korumpuje“. Paní [REDACTED] razantně popřela, že by s kýmkoliv jednála. Obdobný hovor měl obžalovaný i s panem [REDACTED]. Nepochopil, co mají zastavit, zaznělo, že pokud paní [REDACTED] neodvolají z rady, že se do pátku něco stane. Slovo „uplácet“ má spojeno s nějakou medializací celé věci. Jejich rozhovor byl velmi vzrušený, hádali se, protože nerozuměl té razanci. Podle obžalovaného byly události časově jinak. Svědek si nepamatoval veškeré detaily, byla přečtena jeho výpověď z předchozího hlavního líčení. Nevylučuje, že pana [REDACTED] v té době již znal, nedokázal si ho spojit s konkrétní osobou, o jeho existenci však věděl. Paní [REDACTED] důvěřuje, nikdy nezažil, že by mu neřekla o něčem pravdu, byť by byla nepříjemná, pokud mu řekla, že o žádném vyjednávání nic neví, nemá důvod ji nevěřit. Je velmi pracovitá, také velmi razantní.

12. Svědkyně [REDACTED] zná obžalovaného jako bývalého místopředsedu [REDACTED]. Paní [REDACTED] je její kolegyně z [REDACTED] jiný vztah nemají. S obžalovaným byli společně v radě, podrobnosti jejich vztahu nezná, sama v radě nebyla. Paní [REDACTED] v souvislosti s účinností služebního zákona musela rezignovat na politické funkce a ona ji nahradila. Na konci roku 2014 se stala oblastní předsedkyní a v červnu roku 2015 převzala všechny její kompetence. Byla [REDACTED], oblastní [REDACTED] a předsedkyně [REDACTED]. Pokud jde o pravomoci a odpovědnost předsedy místního hnutí, je to člen předsednictva, kde tento člen není sám, je to vždy několik členů. Toto předsednictvo předkládá na oblastní sněmy a místní sněmy různá usnesení, kde všechno toto musí být posvěceno všemi členy z té dané organizace. V souvislosti s tím, že došlo k narušení vztahu koaličních partnerů, neprováděli žádná vyjednávání, neměli žádná oprávnění nebo pověření řešit nějakou formu koalice nebo další budoucí spolupráci. Neví o tom, že by paní [REDACTED] vedla nějaká jednání v tomto směru nebo někoho pověřovala. Neví, že by byl pověřen pan [REDACTED], sama tak neučinila. V případě pověření muselo by to udělat oblastní předsednictvo, případně krajské. Měli šest mandátů, nebyli ti, co byli k tomu kompetentní. Prostě koalice se rozpadla a čekali na oslovení. Sami jednání aktivně nevedli. O schůzce z 18. 9. byla informována panem [REDACTED] poté, co to prošlo médií. Říkal, že to byla jeho osobní schůzka, pan [REDACTED] je snad bratr jeho přítelkyně. [REDACTED] nemělo vliv v [REDACTED] nebo [REDACTED]. V médiích zaznamenala zprávy o tom, že pan

se účastnil nějaké schůzky, a že měl nabízet nějaké posty. Podle ní to bylo zinscenované. Pan neměl žádné kompetence něco vyjednávat, byl pouze členem zastupitelského klubu. Je , nikdy nebyla. Byla přítomna jednání , nikdy tam nevystupovala. V rámci a v rámci materiálů, co se týče přípravy do , nebo přestávky, předseda má víceméně mandát k tomu, aby při tom jednání vznesl a vzal si přestávku, jinak v podstatě nic jiného. To je dáno, co se týče podmínek . Paní v rozhodné době neměla žádnou rozhodovací pravomoc, že by si mohla sama něco bez konzultace rozhodnout a následně to prezentovat. Není jí známo, že by ona sama vyjednávala o nějaké koalici. Dne 10. 9. byla oblastní a místní . Nikdy nevyjednávala koalici. Nemá informace o tom, že by obžalovaný informoval pana o rozpadu koalice. V červnu 2015 převzala kompetence po paní která podala písemnou abdikaci, kterou přijali usnesením. Bylo to kvůli účinnosti zákona o státní službě. Domnívá se, že paní informovala i městskou radu a . Nepamatuje si, že by se jí na to výslovně ptala. Paní neukolovala členy hnutí, jak mají hlasovat, nikdo ji nežádal o svolení. Obžalovaný se dotazy snažil svědkyni přimět k vyjádření, že paní ovládala ostatní členy hnutí, pokud jde o průběh hlasování s tím, že byla fakticky jediným hybatelem dění v hnutí.

13. Svědek byl informován, že se rozpadá koalice, šlo o vztahové problémy. Následně na to kontaktoval obžalovaného telefonicky, po dohodě panem panem že by se s panem , jako s nejvýraznější osobou toho uskupení, sešli. K setkání nedošlo, protože se nepodařilo nesladit časové plány, jak pana tak pana , přestože se snažil schůzku zajistit. Následně pak pan mi oznámil, že už není potřeba se scházet, že už je to pro něj ukončené, požadoval pouze odvolání paní a pana , snad z rady. Neví, jestli se ptal na důvody tohoto požadavku. Věděl z druhé strany, že je tam dlouhodobé napětí. Asi žádný konkrétní důvod nezjišťoval, byl o tom informován z jejich strany. Při svých požadavcích se odvolával na pana . O telefonátu informoval jak pana , tak pana a další kolegy, pana , což je dnes , mluvil s kolegy , určitě s těmi, které označil obžalovaný. Následně proběhla kauza pana ve smyslu těch nahrávek, sled událostí si už nepamatuje. Později s panem obžalovaným telefonicky nehovořil, pokud jde o paní , pana , a, zjišťovali informace, byli v kontaktu, neví, kdy přesně spolu hovořili. V publikovaném článku šlo o kauzu nahrávek, kde se účastnil pan , na jednání se účastnilo asi pět osob. V tomto článku snad nebylo uvedeno jméno paní . Určitě o tom hovořil s panem , dělá mu asistenta. Ví, že pan byl v kontaktu s panem obžalovaným. Přišlo mu úsměvné, že konkurenční strana vyslovuje požadavky na účast jejich členů . Určitě se to rozebíralo mezi členy , ne na oficiální platformě. V té době pracoval jako krajský manažer a pana . V té době fungovali v trojici: on, pan a pan z hlediska kraje, takže to určitě řešili. Pan věděl, že jsou zde dlouhodobější problémy, nemůže se blíže vyjádřit, jak reagoval. Nemínili své zástupce odstraňovat z rady, určitě by to nepožadovali. Neví, jestli byl o věci informován pan . Je to ale možné, protože ví, že pan se zná s paní , ale tyto informace nemá, s panem v takovém kontaktu není. Požadavek na odstranění členky z rady zazněl v druhém hovoru s obžalovaným. Oznámil mu, že schůzka nemůže proběhnout v daném týdnu, obžalovaný reagoval tak, že zničí , pokud nestáhnou pana a paní . Neví, jestli to bylo řečeno doslovně tak, ale v tomto kontextu to vyznělo. Důvodem byly podle něj vztahové vazby a dominantnost povahy paní . Řekl mu, že to zřejmě nepřípadá do úvahy, ale že to probere s panem , který byl ale v té době pryč. Pan ho nepověřil, aby kontaktoval někoho v , řešil to . Předpokládá, že pan byl v kontaktu se zástupci za , ale neví, v jakém. Když bylo zřejmé, že krize je nepřekonatelná, tak se domnívá, že rezignovali. Je možné, že se řešila možnost restartování koalice, ale není si jist, zda to bylo v , bylo těch rozpadů víc. V nemohli ale nic

vytvářet, byli asi nejslabší stranou. Určitě nikdo nebyl oficiálně pověřen, aby vedl nějaká jednání. To dělá na žádost [REDAKCE], že pověřuje vyjednaváče. Obžalovanému nevolal z ničeho nic, souviselo to se vztahy v koalici. Chtěl znát názor obžalovaného a zkusit volat schůzku. Obžalovaný reagoval tak, že pana [REDAKCE] informoval o ukončení koalice, protože nechce spolupracovat s paní [REDAKCE]. Slíbil mu zajistit schůzku s panem [REDAKCE]. Telefonát se nekonal, místo toho volal svědek. Na tuto svou výpověď svědek v rámci dalšího hlavního líčení odkázal, protože vzhledem k časovému odstupu si nepamatoval detaily. K osobě paní [REDAKCE], kterou hodnotí jako dominantní v tom smyslu, že své názory vždy vyjadřovala /neumí posoudit, zda se tak projevovala i v rámci komunální politiky/ uvedl, že s ohledem na služební zákon rezignovala na všechny funkce, pokud si vzpomíná, udělala to s předstihem. Není mu známo, jaké formální postavení měl obžalovaný v rámci hnutí [REDAKCE], ale pokud schůzky měly proběhnout právě s ním, šlo o sponzora a neformálního lídra. Obžalovaný reagoval tak, že první koalici domlouvala paní [REDAKCE], kdy to bylo po dohodě s ním a [REDAKCE].

14. Svědek [REDAKCE] uvedl, že paní [REDAKCE] je součástí vedení [REDAKCE], obžalovaného viděl na setkání v [REDAKCE]. V souvislosti s fungováním koalice [REDAKCE] byl kontaktován [REDAKCE], aby zařídil schůzku svědka a obžalovaného. On sám v té době pobýval v zahraničí. Setkání podle požadavku obžalovaného nebylo možné. Nikdo jiný ho nekontaktoval, s nikým jiným nemluvil. S panem [REDAKCE] nehovořil o tom, že se s ním chce obžalovaný sejit. Rozpadem koalice to skončilo, neví, jestli se to ještě nějak řešilo. Neví, jestli se paní [REDAKCE] vzdávala nějakých funkcí, byla to její věc, v rámci krajského [REDAKCE] tak však učinila. Neví, o tom, že by si někdo z řadových členů [REDAKCE] na paní [REDAKCE] stěžoval. Nesetkal se s tím, že by členy hnutí úkolovala, jak mají hlasovat. Z jeho pohledu je paní [REDAKCE] a, pracovitá, slušná, autoritativní. Je to vůdčí osobnost, má to v povaze.
15. Svědek [REDAKCE] vypovídal stejně jako další osoby, jejichž výslech byl uložen krajským soudem k osobě poškozené [REDAKCE]. Z jeho výpovědi vyplynulo to, co již bylo soudu známo z výslechů svědků dřívějších, a rovněž i z toho, jak se jednotlivé osoby chovaly v rámci svých výslechů před soudem. V případě svědka, obžalovaný byl a dle vyjádření svědka, stále je jeho stranickým kolegou. Paní [REDAKCE] zná ze [REDAKCE]. Vyjadřoval se k ukončení koaliční spolupráce, která nejméně tři čtvrtě roku nefungovala, nebyli se schopni na ničem dohodnout. Ještě před rozpadem koalice byli jejich zastupitelé osloveni s možností podpory jiného koaličního projektu, jmenovitě uvedl jméno [REDAKCE], pak šlo o pana [REDAKCE]. Svědek nemá informace o tom, že by se jednalo o osm osob, je to již pět let. Určitě to bylo víc kolegů, než jen dva. Kdo a jak oslovil pana [REDAKCE], neví. O [REDAKCE] se dozvěděl od obžalovaného. O schůzce byl informován dříve, než k ní došlo. Nijak na to nereagoval, nebylo řečeno, že se to bude nějak řešit. Neví, jestli byl časový prostor na nějaký postup. Neřešili možnost zapojení policie, protože nevěděli, co bude kolegovi nabízeno. Měl pouze obecné informace. Indicie, že paní [REDAKCE] jednala korupčně, vyplývaly z jednání s panem [REDAKCE]. Sám byl přesvědčen, že za nabídkami stojí paní [REDAKCE]. Dovožoval to z jejího autoritativního a dominantního postavení. Všichni straníční zastupitelé ji vnímali jako vlivnou a konfliktní zastupitelku, vystupuje v 70% až 80 % případů, zbytek obstarává pan [REDAKCE], v letech 2014, 2015 byl politický nováček. Vždy byla o všem informována. Podle svědka neoznámovala rezignace na funkce v [REDAKCE]. Zástupci [REDAKCE] dle svědka vždy hlasovali zcela jednotně, jinak to ani být nemůže.
16. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že pokud jde o fungování [REDAKCE] v roce 2015, byly tam určité názorové rozpory. Ze strany [REDAKCE] se profilovala zejména [REDAKCE], chovala se velmi autoritářsky, v případě nesouhlasu odmítala vést dialog, později chodili na jednání rady nepřipraveni. V roce 2015 došlo k výpovědi koalice, v souvislosti s tím byla zřejmě iniciována předmětná schůzka. Byl informován o tlacích na jejich [REDAKCE], pana [REDAKCE], aby se zúčastnil schůzky obžalovaným, kterému to sdělil pan [REDAKCE]. O zvukovém záznamu ze schůzky debatovali. Dohodli se, že budou podněcovat prověření toho, co na schůzce zaznělo. Nevzpomíná si, že by

ohledně nahrávky bylo dohodnuto něco dalšího. Nemyslí si, že je podstatné, zda se dohodli na tom, jestli bude nahrávka poskytnuta novinářům. Obžalovaný měl vazby na [REDAKCE] pana [REDAKCE] a [REDAKCE], takže je o tom jednání informoval. Neví, jestli to bylo před zveřejněním nahrávky. V souvislosti se schůzkou se primárně komunikovalo s [REDAKCE]. Nemá informace o tom, že by takto bylo jednáno s jinými zastupiteli, že by na ně byl činěn nátlak. Nepamatuje si, zda v den schůzky paní [REDAKCE] kontaktoval. Nemyslí si, že by [REDAKCE] v roce 2014, 2015 oznamovala rezignaci na funkce. Za hnutí vystupovala stále stejně.

17. Svědkyně [REDAKCE] byla oslovena, aby doplnila kandidátku [REDAKCE]. Získala pozici [REDAKCE] náměstkyně a byla v [REDAKCE]. Měla tak pracovní vztah s paní [REDAKCE]. S obžalovaným se potkávala na [REDAKCE]. Jejich vzájemné vztahy byly zpočátku příjemné, později se vyostřovaly. V rámci [REDAKCE] se cítila opomíjená. Před ní se neřešilo, jakým způsobem se má hlasovat. Na jednom [REDAKCE] jí paní [REDAKCE] řekla, jak má hlasovat, ale ona se tomu nepodřídila. Nepocítila žádný postih za neuposlechnutí. Stalo se to jen jednou. V souvislosti s tou nahrávkou něco podepisovala. Za dominantní v rámci hnutí považovala paní [REDAKCE]. Na zastupitelský [REDAKCE] nebyla zvána.
18. Svědkyně [REDAKCE] obžalovaného znala pouze z komunální politiky. S paní [REDAKCE] se znala již před vstupem do komunální politiky, pak se delší dobu neviděly. Před volbami 2014 ji paní [REDAKCE] kontaktovala, když sestavovala kandidátní listinu [REDAKCE]. Byla nezávislý kandidát a jednička na kandidátce. Nemá informace o vztazích mezi obžalovaným a paní [REDAKCE]. Nezažila je v interakci. V rámci zastupitelského klubu nezažila nátlak, že musí hlasovat konkrétním způsobem. O problémech se diskutovalo, aby řešení bylo schůdné. Paní [REDAKCE], ani nikdo jiný ji nepřikazoval, jakým způsobem má hlasovat. Všichni byli na stejné úrovni, přestože je paní [REDAKCE] dynamická a má snahu prosazovat svůj názor, necítila s její strany žádnou nadřazenost. Členkou [REDAKCE] byla čtyři roky, kluby svolávala paní [REDAKCE]. S paní [REDAKCE] neměla stejný názor na různé věci, ale vždycky se nějak domluvily. Později zastupitelský [REDAKCE] opustila, protože politické prostředí pro ni bylo velké zklamání. Zůstala ale [REDAKCE]. Nemohla mít funkce v [REDAKCE], protože byla pouze sympatizant, nikoliv člen, nechtěla být členem politické strany.
19. Svědek [REDAKCE] byl v inkriminovanou dobu členem [REDAKCE]. Obžalovaného a paní [REDAKCE] potkával v rámci rady nebo [REDAKCE]. Jejich vzájemnou komunikaci moc nesledoval. K výměně názorů tam dochází běžně. Myslí si, že vyhrocené konfliktní situace by si všiml, jejich chování nijak nevybočovalo. Oba dva se vždy hodně vyjadřovali. Nevzpomíná si, že by paní [REDAKCE] oznamovala rezignaci na funkce. Svědek popsal chování v rámci jejich klubu, každé hnutí to má zřejmě po svém, neví, jak to fungovalo v rámci [REDAKCE].
20. Svědkyně [REDAKCE] od roku 2002 působí jako [REDAKCE] v této souvislosti se seznámila jak s obžalovaným, tak s [REDAKCE]. Mezi oběma docházelo ke slovním přestřelkám. Nikdy nebyla ničemu takovému přítomna, tyto informace má zprostředkovaně, zřejmě to bylo v rámci rady města. V letech 2014 - 2015 nebyla členkou rady [REDAKCE], s oběma se setkávala v rámci jednání [REDAKCE], kde k ničemu nedocházelo. Při jednání předsedů klubů či jejich zástupců bývala paní [REDAKCE] nebo pan [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] byla asi po změně politické situace bojovnější, ale projevuje se tak i v současnosti. Je členkou [REDAKCE], pokud jde o situaci kolem rozpadu koalice, dozvěděla se to až médií. V rámci jejich klubů nic probíráno nebylo. Neví o tom, že by pak obžalovaný měl něco v této souvislosti řešit s jejich stranou. V té době za [REDAKCE] hodně vyjednával pan [REDAKCE], není si vědoma toho, že by paní [REDAKCE] měla nějaký vliv v rámci jejich strany. Pokud jde o [REDAKCE], velký vliv měli a mají i nyní pan [REDAKCE] a paní [REDAKCE], neví, kdo z nich je nebo byl předsedou klubu. Paní [REDAKCE] mívá často hlavní slovo. Nevzpomíná si, že by paní [REDAKCE] v rámci [REDAKCE] vystupovala s tím, že rezignuje na nějaké funkce. Jednání v roce 2014 - 2015 v době koalice, vedly především osoby, které byly

v [REDACTED]. [REDACTED] pak informovali ostatní. Paní [REDACTED] je výrazný člověk, projevuje se razantně, nenechá se odbýt, razantně argumentuje. Nemyslí si, že by ona nebo pan [REDACTED] byli natolik direktivní, že by stanovali postup, který je jediný správný. Pan [REDACTED] nebyl jejich stranou pověřen k vyjednávání.

21. Svědek [REDACTED] se v komunální politice pohybuje druhé funkční období, obžalovaného i paní [REDACTED] zná jako [REDACTED]. Zná pouze z tohoto prostředí. V roce 2015 v politice začínal. Ví, že mezi oběma docházelo k výměnám názorů. Někdy byly tyto výměny bouřlivé, paní [REDACTED] leccos dost hlučně komentovala, je dost slyšitelná. Dost často po jednání prohlašovala, že ona to tak nenechá, dá to k soudu. Vystupovala jako lídr uskupení tohoto uskupení, což dovozuje z četnosti jejich vystoupení a námitek. Její přístup hodnotí tak, že nebyl věcný, nevedl k cíli, spíše se snažila situaci skandalizovat. Námítky nerozvíjí, jen opakuje zvýšeným hlasem. Vnímá ji jako málo tolerantní, slovně agresivní. Je sice jeho politickým protivníkem, nicméně takových osob je v [REDACTED] více, ale vyjadřují se věcněji a méně ostře. O vztazích v rámci [REDACTED] /zda je tam možnost ovlivňování, nějaká vázanost závěry/ informován není. V roce 2015 neměl informace o formální organizaci či pověření členů jednotlivých stran. Pokud jde o údajné přetahování členů stranami, informace má pouze zprostředkované, mělo jít o skupiny [REDACTED], nedokáže říct, zda s tím měla mít něco společného i paní [REDACTED]. On sám nikdy nabídku za protislužbu neobdržel. Jejich strany se to nedotýkalo. Nevybavuje si, že by paní [REDACTED] na [REDACTED] vystoupila s tím, že se vzdává nějakých funkcí.
22. Svědek [REDACTED] obžalovaného zná více než deset let, znají se i jejich rodiny. Paní [REDACTED] poznal až po volbách v roce 2014. Když se po volbách tvořila koalice, tak [REDACTED] oslovil [REDACTED] s nabídkou, aby vstoupili do koalice, kdy koalice měla být nabídnuta i [REDACTED]. Paní [REDACTED] nebyla lídr, svědek také ne, byli svými stranami pověřeni ke koaličním jednáním. Na začátku jednal s obžalovaným. Rada byla jedenácti členná, bylo to promyšleno tak, aby jeden bez druhého nemohl nic udělat. Koalice tak, jak byla ustanovená, fungovala rok. V souvislosti s rozpadem koalice došlo k tomu, že na stranu obžalovaného přešli dva dřívější sympatizanti s [REDACTED]. Určitě někdo přeběhl i na druhou stranu, ale konkrétní osoby si nevybaví. Poté, co byl oznámen rozpad koalice, do dalšího [REDACTED] byl prostor pro hledání jiné formy koalice, takže se vyjednávalo. O té schůzce, která je předmětem tohoto řízení, věděl, dokonce na ni byl pozvaný. Na schůzce šlo o to, pomoci panu [REDACTED], nešlo o poskytnutí úplatku. Pomoc nebyla ničím podmíněna. Svědek se té schůzky nezúčastnil. Nepamatuje si, kdo konkrétně ho na schůzku pozval, neví, kdo schůzku zorganizoval. Vzhledem k tomu, že si s paní [REDACTED] během září telefonoval, předpokládá, že s ní hovořil i o té schůzce. Je přesvědčen, že o tom věděli všichni. Pan [REDACTED] tam byl za jejich stranu. Vůči panu [REDACTED] byl oprávněn učinit oficiální politickou nabídku. Nemůže se vyjádřit k tomu, zda podobně byli zmocněni další účastníci schůzky. S obžalovaným o této schůzce nehovořil, v té době byli ve střetu. Neznal hierarchii [REDACTED], neví, jaké bylo její postavení uvnitř, faktický lídr byla paní [REDACTED]. Neví o tom, že by se veřejně vzdala nějakých funkcí. Svědek přeposlal paní [REDACTED] SMS zprávu, kterou obdržel od obžalovaného. Zprávu uchovával tři roky. Tato zpráva je součástí spisového materiálu.
23. Svědek [REDACTED] zná paní [REDACTED] od dětství. Později se spolu znovu setkali, když vstoupila do politiky. Obžalovaného zná asi 15 let, z podnikatelské sféry, později se setkali v rámci komunální politiky. On sám působil v komunální politice od roku 1998 do 2018. V roce 2010/2015 byla [REDACTED], kterou zastupoval, v opozici. Neznal tedy vztahy v té době, jednání se neúčastnil. Na [REDACTED] po dobu trvání koalice, se k sobě chovali celkem normálně. Později, v souvislosti s rozpadem koalice se vztahy změnilly. Po rozpadu, zejména paní [REDACTED], neustále komentovala návrhy. Tím, že byla v opozici, měla k tomu obrovský prostor. V souvislosti s rozpadem koalice probíhala jednání, on sám byl osloven jako předseda [REDACTED] a to [REDACTED] a sdružením [REDACTED]. V té době změnil působení v klubu pan [REDACTED], paní [REDACTED], možná paní [REDACTED], nedokáže to zařadit časově. Paní [REDACTED] tak učinila po neshodách s paní [REDACTED]. Jak se projevovala paní [REDACTED] dovnitř hnutí, mu známo není, ale na

██████████ byla jednoznačně vůdčí osobností ██████████. Projevovala se agresivně, vždycky měla opačný názor, měla na vedení ██████████ jízlivé poznámky, občas padaly i hrubé výrazy. Před rozpadem koalice na ██████████ takového chování nezaznamenal. Nepamatuje si, jestli se v letech 2014 - 2015 paní ██████████ vzdala nějaké politické funkce či funkce v nějakém orgánu. Na schůzky předsedů klubů chodila paní ██████████, případně pan ██████████. Není zvykem dokládat nějaké pověření či rozsah pravomocí. Podle svědka se bez souhlasu paní ██████████ nic neodehrálo, usuzuje z chování členů na ██████████, že paní ██████████ to vede pevnou rukou. Podle něj by její názor pro ostatní straníky závazný. Hnutí vždy hlasovalo zcela jednotně, a to ve 100% případech.

24. Svědek ██████████ je v politice od roku 1992, v minulém a předminulém období se podílel na vedení ██████████. Obžalovaného znal již dříve, blíže se poznali v rámci politiky. Paní ██████████ poprvé viděl na ██████████. Nemá informace o vzájemných vztazích obou jmenovaných. Neviděl mezi nimi žádné rozpory, alespoň ne z počátku, když byli v koalici. Předpokládá, že se změnou politické situace se změnilo i jejich vzájemné chování, ale nikdy u toho nebyl. V souvislosti s rozpadem koalice se řešilo nějaké přetahování lidí, informace o tom má pouze z médií. On sám se s ničím takovým neseťkal, neví o tom, že by někdo od nich byl osloven. Informace má pouze v souvislosti s medializací nahrávky. Takto ví o sobě pana ██████████ nemá informace o tom, že by byl přetahován i někdo další. Podle něj byla paní ██████████ základní organizace za ██████████ možná i klubu. Měla největší slovo, chovala se jako ██████████ klubu. Jemu, ani nikomu z ██████████ neoznámila, že by rezignovala na nějaké funkce ██████████. Většinou předseda klubu tlumočí v klubu dohodu ohledně hlasování, pak ostatní hlasují podle dohody. Předseda nemá pravomocí rozhodovat za ostatní, ale je tam od toho, aby koordinoval, aby nedocházelo ke tříštění názorů. Nicméně to není závazné. Avšak fungují jako tým a menšina by se měla podříditi většině. Podle svědka se nikdy nestalo, že by paní ██████████ vyjádřila svůj názor a ostatní členové klubu hlasovali proti.
25. Na základě pokynu krajského soudu byla nahrávka přehrána za přítomnosti zúčastněných osob, a to osob, jejichž přítomnost uvedl krajský soud ve svém usnesení, tedy pánu ██████████, ██████████ a ██████████, neboť krajský soud chtěl, aby s tou nahrávkou byli konfrontováni a mohla být blíže posouzena jejich věrohodnost. Z tohoto důvodu rovněž soud zamítl návrh obhajoby, aby byl přehráni nahrávky přítomen rovněž ██████████. Svědek ██████████ a ██████████ se k nahrávce vyjádřili v intencích toho, co zopakovali již několikrát v rámci svých výslechů, s tím, že svědek ██████████ uvedl, že vzhledem k časovému odstupu od předmětné události si již nepamatuje některé detaily či časové posloupnosti. Svědek ██████████ pak přes opakované poučení a uložení pořádkové pokuty odmítl vypovídat, byť dle názoru soudu nebyly splněny zákonné podmínky. Stejně může svědek argumentovat obavou z trestního stíhání ve věci z roku 2015, když v mezidobí opakovaně v této věci uvedl, že neexistuje důvod, který by mu bránil vypovídat a vypovídal. Nicméně soud již následně upustil od dalšího nucení tohoto svědka k výpovědi, neboť nechtěl zajít do té krajnosti.
26. Dále byl proveden důkaz záznamem pořadu ██████████ kde zazněl citát uvedený ve skutkové větě rozsudku. Konkrétní výrok týkající se uplacení, zatím bez konkretizace jmen je „Tady se vyjednávalo o koalici a mezitím nám kvanta lidí tvrdí, že někdo začal uplácet, že volal, vyjednával s nima, za jakých podmínek by přešli k nim,“ /čas od 00:16:14 do 00:16:28/. Dále zazněl dotaz redaktorky, zda má obžalovaný důkaz o tom, že ██████████ někoho uplácela a odpověď byla: „Ve chvíli, kdy ty lidi posloucháte, a posloucháte tady v podstatě na osm lidí, byl udělanej atak a nejvíc byl právě udělanej na pana ██████████ z několika stran, tak ten důkaz byl a bylo to zatím ústní, proto jsem to taky volal jenom panu ██████████ /čas od 00:19:22 do 00:19:44/, následně si obžalovaný posteskl „Přijde mi dost úsměvný, že někdo uplácí a mně daj obvinění.“ /čas od 00:19:59 do 00:20:02/.
27. ██████████ podala informace k tiskové zprávě ze dne 29. 9. 2015, kterou zpracovala ██████████ text zprávy byl poskytnut orgánům činným v trestním řízení. Vyjádřením ██████████ je doloženo, že ██████████ využívá služby monitoringu médií, kterou zajišťuje

Výstup z monitoringu je denně distribuován na 63 e-mailových adres zaměstnanců a na další vybrané e-mailové adresy v rezortu. Z poskytnutých výstupu monitoringu pak bylo zjištěno, že výrok o uplácení ze strany byl dne 29. 9. 2015 uveřejněn rovněž v internetovém periodiku v článku s názvem „Tři rezignovali na své funkce“, a také v internetovém periodiku pod názvem „dnes rezignovali“. Součástí spisového materiálu je i rezignace na funkce v souvislosti s účinností zákona o státní službě. Struktura a fungování jsou doloženy stanovami.

28. Rovněž byl proveden důkaz záznamem ze zasedání ze dne 10. 9. 2015, při kterém svědek oznámil konec koalice. Paní á stejně jako svědkyně vyjádřily překvapení s tímto postupem. Podle obžalovaného tento jejich postup znamenal, že paní dopadne špatně na jejich vedení, protože neuřídila koalici. Toto následně vedlo k uplácení pana. Byl to začátek pro paní, aby něco udělala, aby se udržela, aby byla ve vítězné koalici.
29. Policie šetřila pod sp. zn. podezření ze spáchání přečinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku ohledně a. Usnesením ze dne 31. 3. 2016 bylo rozhodnuto o odložení věci, neboť nedošlo ke spáchání trestného činu. Usnesení nabylo právní moci dne 10. 6. 2016. Z listin souvisejících s touto věcí, včetně tohoto usnesení, vyplývá, že se schůzky neúčastnila, nebyla o ní předem informována a její jednání nebylo v souvislosti s podezřením z uplácení ani prověřováno. Proti prvním usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 22. 3. 2016 podal stížnost sám obžalovaný. Ve své stížnosti uvádí, že důkazem pro uplácení a proto, že to řídila, byt' se osobně žádné schůzky neúčastnila, je nahrávka sama, neboť z ní vyplývá, že věděl o telefonátech obžalovaného čelným představitelům. Podle obžalovaného musel mít o tuto informaci jedinečně od paní. Podle obžalovaného svědek křivě vypověděl, že o schůzce nevěděla, když z nahrávky je zřejmé, že o schůzce věděla, takže podle obžalovaného měla policie správně rozlišit, kdo tam byl a kdo to organizoval, trvá tedy na tom, že se á podílela na uplácení a trvá tedy na tom, aby to policie vyšetřila. Ve své stížnosti si obžalovaný uvádí, že žádá, aby jeho výslech prováděl někdo jiný, aby mohl na nesmysly poukázat. Postoj a chování obžalovaného k jiným lidem a jeho vnímání reality velmi dokresluje jeho výrok, že „z na jeho požadavek udržoval komunikaci s a. V té době pan obžalovaný fungoval jako uvedeného. V této stížnosti obžalovaný rovněž uvedl, že v uvedeném týdnu proběhl atak na deset jejich zastupitelů. Krajský soud uložil, aby z tohoto vyšetřovacího spisu byly přečteny i úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků, které soud vyslychal i v předmětné věci, a to, a. Okresní soud splnil, co mu bylo uloženo s tím, že však tyto úřední záznamy nemohou být podkladem pro jeho závěry ve věci.
30. Státní zástupce v rámci hlavního líčení předložil soudu tři kopie zpráv SMS, které mu byly předány paní s tím, že se jedná o komunikaci mezi ní a panem obžalovaným z 25. 6., 8. 7. a 24. 6. 2015, v jednom případě se jedná o jednu zprávu SMS mezi poškozenou a panem ze dne 18. 9., tedy ze dne konání schůzky. Svědkyně soudu doložila SMS zprávu, která byla adresována obžalovaným svědkovi, zaslána mu byla 21. 9. 2015. Jejich obsahem je schůzka, obžalovaný v ní tvrdí, že v nahrávce je uvedeno, jak to řídí a organizuje. Podle pisatele vsadil na pěkného blbce, ale není v tom sám, protože je v tom i, jak ho cituje a o všem věděl.
31. Hlavní manažer sdělil, že hnutí již neviduje, jaké osoby, případně osoba byly pověřeny vyjednáváním po volbách v roce 2014. V kontrastu s výpovědí svědka je prohlášení a klubu, z prohlášení vyplývá, že ze strany představitelů i mělo docházet k zasílání výhružných zpráv a dále mělo

docházet k osobním atakům na nepohodlné členy koalice. Situace z jejich strany vyvrcholila předem připravenou akcí uplácení [REDAKCE]. Jednání se uskutečnilo bez vědomí klubu [REDAKCE]. Schůzka je vnímána jako osobní záležitost vzhledem k osobním a rodinným vazbám aktérů.

32. Skutečnost, že obžalovaný se vyjadřuje o osobách, které jsou pro něj nějakým způsobem nepohodlné, zcela veřejně, včetně médií, dehonestujícím způsobem, aniž by měl pro své závěry relevantní podklady, je doložená i rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 16. 9. 2019 č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE]. V daném případě se jednalo o žalobu na ochranu osobnosti a na náhradu nemajetkové újmy proti obžalovanému, který osočoval ze spáchání trestného činu osoby, proti nimž trestní řízení vedeno nebylo. Rozsudek je pravomocný a zcela nepochybně se jedná o jednání typově stejné, jako v projednávaném případě. I tady si vytvořil obžalovaný nějaký příběh, pro nějž neměl relevantní důkazy a zveřejnil jej jako neoddiskutovatelný fakt.
33. Státní zástupce navrhl, aby byla důkazní situace doplněna o zápis a usnesení z prvního zasedání [REDAKCE], které se konalo 3. 12. 2014 s tím, že se jedná o volení členů rady města [REDAKCE], kde je zřejmé, kdo za jakou politickou stranu jak hlasoval, dále ze šestého zasedání [REDAKCE] z 9. 9. 2015 s tím, že se jedná o vyjádření pana [REDAKCE], který sdělil, že mu nebyl umožněn vstup na jednání klubu z řad zastupitelů [REDAKCE] je zde zaprotokolováno vyjádření paní poškozené, a to k různým událostem a vyjádření svědka [REDAKCE] kdy tyto se týkají do určité míry předmětné projednávané věci a svědci se o těchto událostech zmiňovali. Dále žádá souhrnně, aby byly opatřeny výsledky hlasování, a to ze zasedání z 18. 6. 2015, resp. všechna zasedání od ustanovení [REDAKCE], což se jedná o pět zasedání z roku 2015 s tím, že navrhuje pouze výsledky hlasování, neboť v průběhu hlavního líčení vznikla debata, jak kdo hlasoval jednotně, jaký byl vliv na jednání jednotlivých [REDAKCE] s tím, že má za to, že toto je objektivní dokumentace, jestli [REDAKCE] hlasoval nebo nehlasoval jednotně. Dále pak navrhl provedení opětovného výslechu svědka [REDAKCE]. Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování, a to zápisem a usnesením z prvního zasedání [REDAKCE] ze dne 3. 12. 2014, zápisem a usnesením ze 6. zasedání [REDAKCE] z 10. září 2015, výsledky hlasování zasedání [REDAKCE] ze 3. prosince 2014, výsledky hlasování zasedání [REDAKCE] z 18. prosince 2014, výsledky hlasování zasedání [REDAKCE] z 5. února 2015, výsledky hlasování zasedání [REDAKCE] z 10. června 2015 a výsledky hlasování zasedání [REDAKCE] z 18. června 2015. Dále se zamítá návrh na doplnění dokazování opětovným výslechem svědka [REDAKCE], neboť stejně jako velká část jiných důkazů, i tyto nemají žádnou souvislost s meritem projednávané věci, jsou zaměřeny na chování a postoje osob, jejichž výslechy soud prováděl a o jejichž chování a postojích si mohl učinit vlastní obrázek.
34. Soud provedl výslechy všech svědků tak, jak mu bylo uloženo krajským soudem, přičemž sám jejich výslechy v prvotním hlavním líčení považoval za nadbytečné. Výslechy těchto svědků potvrdily dominantnost povahy paní [REDAKCE], kdy z jejího vystupování a chování vyplývá, že se chovala a chová jako vůdčí osobnost, je direktivní, z čehož obžalovaný odvozuje, že musela být iniciátorem a organizátorem schůzky, z jejíhož průběhu byl pořízen záznam poskytnutý médiím. Všechny charakteristiky paní [REDAKCE] však soudu prvního stupně byly známy z průběhu hlavních líčení, soud prvního stupně svědkyni opakovaně vyslýchal, takže měl velmi dobré povědomí o tom, jak se chová, jak reaguje a jaká je její interakce s obžalovaným. V tomto směru velmi obsáhlé dokazování nemohlo přinést, ani nepřineslo žádné nové informace, a to s jedinou výjimkou. Svědek [REDAKCE] uvedl, že o schůzce věděl, podle něj o ní musela vědět i paní [REDAKCE]. Navíc tento svědek uvedl, že pan [REDAKCE] byl pověřen vyjednávat oficiálně za [REDAKCE] byť i tento svědek tvrdil, že se jednalo pouze o přátelskou výpomoc panu [REDAKCE]. Stejně tak soud na základě pokynu krajského soudu provedl důkaz vyšetřovacím spisem policie sp. zn. [REDAKCE], avšak nadále je přesvědčen, že úřední záznamy o podaných vysvětleních

z tohoto spisového materiálu jsou pro soud nepoužitelné. Dosud platná judikatura neumožňuje, aby svědecká výpověď konkrétního člověka byla konfrontována s tím, co uvedl na úřední záznam. A rozhodně není na libovůli obžalovaného, aby si volil, že některý úřední záznam mu vyhovuje a lze ho tedy použít a ten, který se mu nehodí, použít nebude. Z tohoto důvodu, tedy aby nebyla zvýhodněna ani jedna ze stran, je ke čtení úředního záznamu nutný souhlas jak obžalovaného či obviněného, tak i státního zástupce. U úředního záznamu dokonce pro případ nepřítomnosti obviněného či obžalovaného není presumován souhlas se čtením úředního záznamu, jak je to pro případ svědecké výpovědi či znaleckého posudku, souhlas musí být výslovný. Soud tedy musí ke všem důkazním prostředkům přistupovat zákonným způsobem a shodně.

35. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech /§ 2 odstavec 6 trestního řádu/ a dospěl k závěru, že k žalovanému jednání skutečně došlo a dopustil se ho právě obžalovaný. Obžalovaný popřel, že by inkriminované výroky vyřkl, odpovědnost za jejich vznik a šíření přenáší na média s tím, že on sám pouze inicioval vznik nahrávky a tuto následně po jejím vyhodnocení předal novinářům. Ve věci bylo provedeno poměrně obsáhlé dokazování, padalo velké množství dotazů, je však nutné konstatovat, že mnoho z řečeného nesouviselo se skutkovou stránkou věci. Obžalovaný ve svých vyjádřeních neustále klade důraz na politickou situaci v kritickou dobu a jednotlivé postavení zúčastněných osob. To však předmětem tohoto řízení vůbec nebylo a není. Podstatou projednávané věci je to, zda byla obžalovaným [REDAKCE] označena jako úplatkárka. Z nahrávky, která vlastně rozpoutala celý mediální kolotoč, který se týkal především [REDAKCE] na [REDAKCE] a jeho čelní představitelky [REDAKCE] vůbec nevyplývá, že by s celou schůzkou měla jmenovaná cokoliv společného. Její jméno sice na nahrávce padne, ale v kontextu toho, že ji měl obžalovaný zmiňovat v rámci nějakého telefonátu vedoucím představitelům hnutí a v němž mělo zaznít, že je nějakým způsobem nepohodlná a byl tlak na její odstavení z regionálních pozic. Z nahrávky jediným náznakem nelze dovodit, že by [REDAKCE] stála za konkrétními nabídkami pomoci, které byly zmiňovány ve vztahu k panu [REDAKCE]. Nabídky formulované na nahrávce mohou působit jako korupční /ostatně výroky se zabývaly i orgány činné v trestním řízení, které situaci vyhodnotily způsobem uvedeným shora/, ale z obsahu nahrávky tyto nabídky v žádném případě nelze dle názoru soudu spojit s osobou paní [REDAKCE]. Obžalovaný sice popírá, že by výroky uvedené ve skutkové větě rozsudku vyřkl, ale i v rámci hlavního líčení trval na tom, že jednání pánů [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo uplácením, která však nevzešla ani od jednoho z nich, ale musel ho vymyslet někdo jiný. I v rámci hlavních líčení opakovaně a bez jakékoliv sebemenší pochybnosti rozhodně tvrdil, že nahrávka je důkazem toho, že organizátorem a původcem myšlenky na údajné uplácení byla právě paní [REDAKCE]. Přitom ještě před tím, než se schůzka sama konala, obžalovaný kontaktoval nejméně pana [REDAKCE] s tím, že problémy dělá paní [REDAKCE], i když i z výpovědi svědka [REDAKCE] vyplynulo, že o nějakých možnostech řešení jeho situace hovořil s panem [REDAKCE] a panem [REDAKCE]. Z SMS zprávy, která pak byla předložena soudu až v hlavním líčení konaném po zrušení rozsudku krajským soudem, a která byla adresována svědkovi [REDAKCE], je zřejmé, že obžalovaný s organizací této schůzky a jejím obsahem, spojoval právě tohoto svědka, avšak v rámci medializace této věci jméno tohoto svědka nezaznělo ani jednou, obžalovaný s organizací této schůzky spojoval jen a právě [REDAKCE] z čehož lze dovodit, že paní [REDAKCE] byla, na rozdíl od [REDAKCE] obžalovanému trnem v oku a měl potřebu si to vyřídit s ní. Dle názoru soudu bylo v hlavním líčení prokázáno, že se jedná skutečně o výroky obžalovaného. Ten popřel, že by v souvislosti s osobou poškozené použil pojmu „uplácení“. Formulaci svých výroků vysvětluje zkreslením ze strany novinářů a redaktorů. Jeho obhajoba však byla vyvrácena především výpovědí svědkyně [REDAKCE] pracující v [REDAKCE], což je agentura zřízená zákonem za účelem poskytování objektivních a nestranných informací. Přestože obžalovaný tvrdí, že nikdy nic takového neřekl, nikdy se neohradil proti otisknutému výroku, nikdy nežádal opravu a omluvu.

V tiskové zprávě obsahující rezignační dopis radních z [REDAKCE], v souvislosti se kterou byl obžalovaný svědkyní [REDAKCE] kontaktován, nebylo uplácení ani přetahování [REDAKCE] zmíněno ani jedenkrát. Svědkyně popsala podrobně komunikaci s obžalovaným, kterého oslovila s tím, že otištěný výrok odráží to, co bylo obžalovaným řečeno. Soud nemá pochybnosti o pravdivosti výpovědi svědkyně, neměla žádný osobní vztah k žádnému z aktérů tohoto řízení. Obžalovanému muselo být jasné, že jeho vyjádření bude zveřejněno, pokud byl kontaktován novinářkou pracující [REDAKCE]. V tomto smyslu je pak zcela nerozhodné, že to byla svědkyně, kdo kontaktoval obžalovaného a ne naopak. Pokud bylo argumentováno tím, že svědkyně vedla rozhovor s obžalovaným směrem, který potřebovala a kladla sugestivní otázky, kterými se snažila obžalovaného někam vmanévrovat, a že tedy nebyl obžalovaný původcem slova „uplácení“, soud se domnívá, že obžalovaný se v komunální politice pohybuje již poměrně dlouho, je to vysokoškolsky vzdělaný člověk, pokud by mu nějaká otázka nevyhovovala nebo si nebyl jist vyjádřením, vždycky mohl použít výraz tak oblíbený u politiků „no comment“ a k věci se nevyjadřovat. Avšak publikované vyjádření odráží konzistentní tvrzení obžalovaného ohledně paní [REDAKCE] protože obdobným způsobem se ostatně vyjadřoval i v průběhu mnoha hlavních líčení, kdy opakovaně trval na tom, že se jednání o uplácení a že tím, kdo to organizoval, byla paní [REDAKCE]. Obžalovaný sám je zjevně bytostně přesvědčen /byť ne na základě důkazů/, že paní [REDAKCE] skutečně uplácěla, což vyplývá z jeho vlastní stížnosti proti úplně prvnímu usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 22. 3. 2016, kde uvádí, že důkazem pro uplácení a proto, že to řídila [REDAKCE], byť se osobně žádné schůzky neúčastnila, je nahrávka sama, neboť z ní vyplývá, že [REDAKCE] věděl o telefonátech obžalovaného čelným představitelům [REDAKCE]. Podle obžalovaného musel mít o tuto informaci jedinečně od paní [REDAKCE]. Dále podle něj [REDAKCE] křivě vypověděl, že [REDAKCE] o schůzce nevěděla, když z nahrávky je zřejmé, že o schůzce věděla, takže podle obžalovaného měla policie správně rozlišit, kdo tam byl a kdo to organizoval, trvá tedy na tom, že se [REDAKCE] svým způsobem podílela na uplácení a trvá tedy na tom, aby to policie vyšetřila. Shodně se pak vyjádřil v pořadu [REDAKCE], kdy přitakal dotazu novinářky. Pokud své výroky směřoval k představitelům médií, musel tak činit s vědomím, že tyto budou publikovány. Navíc je nutné poukázat na fakt, že obžalovaný jak v pořadu [REDAKCE], tak i v rámci hlavního líčení mluvil po tom, že byl učiněn útok na více osob, v pořadu byla řeč o osmi osobách, před soudem o deseti, avšak kromě pana [REDAKCE] obžalovaný žádné další konkrétní jméno neuvedl. Soud vyslechl velké množství osob, někteří ze svědků sice hovořili o útocích na větší množství [REDAKCE], ale přestože se mělo jednat o velmi masivní a bezprecedentní akci, nikdo si již žádná další jména nevybavoval, pouze svědek [REDAKCE] jako jediný zmínil jméno [REDAKCE] avšak bez jakýchkoli dalších podrobností. Samozřejmě obsah shora citované stížnosti nelze vnímat jako doznání obžalovaného k tomu, co je mu kladeno za vinu, nicméně dokumentuje, jak obžalovaný celou situaci cítí a jak ji prezentuje, kdy jeho vyjádření jsou v čase naprosto konzistentní. Toto pak potvrzuje věrohodnost výpovědi svědkyně [REDAKCE], že jí obžalovaný skutečně řekl to, co publikovala, protože to obžalovaný tvrdí neustále, konec konců na tomto tvrzení setrval i v rámci hlavního líčení. Žádný objektivní důkaz, kromě pevného přesvědčení obžalovaného a osob, které jsou s ním v blízkém kontaktu, nepřinesl ani podklad pro závěr, že [REDAKCE] osobně [REDAKCE] nebo jiného [REDAKCE] v souvislosti se snahou o vytvoření nové koalice kontaktovala či vedla nějaká jednání. Nebylo prokázáno, že by o konání schůzky, která se uskutečnila 18. 9. 2015, věděla dříve než z tisku, že by kohokoliv požádala o účast na schůzce a kohokoliv pověřovala jednání na ni, jediný, kdo se v tomto směru vyjádřil, je svědek [REDAKCE], jehož výpověď je však v rozporu s výpovědí svědkyně [REDAKCE] a prohlášení vydaným [REDAKCE]. K ničemu takovému nebyla oprávněna. Obžalovaný argumentuje tím, že se paní [REDAKCE] chovala dominantně, byla vůdčí osobností [REDAKCE] na regionální úrovni, a tudíž musela o všem vědět a všechno posvětit. V tomto bodě je víc než důvodná domněnka, že obžalovaný si do úvah o možném chování jmenované projektuje své vlastní modely chování, neboť z prezentace postojů obžalovaného

v rámci hlavního líčení a konec konců i z výpovědí svědků pana [REDAKCE] a paní [REDAKCE] je evidentní, že obžalovaný měl absolutní kontrolu nad děním ve sdružení, kdy bez ohledu na funkce a formální postavení to byl právě obžalovaný, kdo byl vnímán jako lídr a na nějž se svědek [REDAKCE] obrátil, místo aby situaci řešil s tím, kdo měl příslušné funkce. Informace se shromažďovaly u obžalovaného, on rozhodoval o dalších postupech, případně o tom, koho a kdy bude informovat o tom, co ví. Z výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaný je seznámil s obsahem nahrávky, bylo dohodnuto, že situace si vyžaduje oficiální řešení, ale nikdo se nevyjádřil k otázce medializace. Přestože nebyl v předmětnou dobu předsedou sdružení, svědci spontánně vypověděli, že se obraceli na obžalovaného jako předsedu. Následně svá tvrzení upřesňovali tak, že ho brali jako nejzkušenějšího, přirozenou autoritu a tak podobně. Pokud to takto fungovalo ve sdružení, kde byl aktivní obžalovaný, nemůže z toho dovozovat bez dalších důkazů, že to tak funguje i jinde a na této nesprávné a ničím nepodložené premise pak stavět své závěry a vydávat je bez ověření za objektivní pravdu. Pro důkazní situaci je však nerozhodné, jaké bylo tehdejší postavení poškozené v hnutí a zda všichni věděli, že se vzdala politických funkcí s ohledem na zákon o státní službě /i když od osob pohybujících se v politice, byť na regionální úrovni by bylo logické očekávat povědomí o kolizi funkcí a státní služby/, stejně tak je úplně nerozhodné, kdo měl či neměl mandát k vyjednávání. Ani oficiální mandát k vyjednávání /který neměl v dané chvíli nikdo/ by nebyl důkazem pro závěr, že poškozená věděla o schůzce a že někoho pověřila k nějakým nabídkám. Ve vztahu k citovaným výrokům je však nutné poukázat na postavení obžalovaného, který je velkou částí osob vnímán jako autorita a jeho výroky obvykle zpochybňovány nejsou. Tím spíše musí vážít, co o jiných lidech či událostech veřejně prohlašuje. Důležité je, o jaké skutečné důkazy a fakty obžalovaný své tvrzení opírá. Z dokazování vyplývá, že neměl pro svá tvrzení žádné reálné podklady, jen své domněnky, přesto je prezentoval navenek. Navíc i z SMS zprávy zaslané svědkovi [REDAKCE] je zřejmé, že obžalovaný i u informací, které měl k dispozici, sám selektoval, jestli je použije a případně vůči komu, protože z této zprávy je evidentní, že se domníval, že o schůzce věděl a nějak se na ní podílel i svědek [REDAKCE], o jeho osobě se však obžalovaný nikdy nikde nezmínil, i když zástupce [REDAKCE] na schůzce byl rovněž. Přesvědčení obžalovaného o vlastní pravdě není důvodem pro dehonestaci jiného tak, jak se stalo v tomto případě. V daném případě jde ze sledu událostí dovodit, že chování obžalovaného mělo osobní podtext, kdy šlo o vyřizování účtů s paní [REDAKCE] a obžalovaný jednal v úmyslu ji poškodit. Ještě před konáním schůzky, kdy jak vypověděl svědek [REDAKCE], byl v kontaktu pouze se svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] /o žádném uplácení tehdy ještě řeč nebyla, svědek sám to formuloval tak, že mu měla být nabídnuta změna postoje, proto souhlasil s pořízením nahrávky/, obžalovaný již tehdy v telefonátu [REDAKCE] hovoří o paní [REDAKCE] v souvislosti s nějakým přetahováním [REDAKCE]. Konkrétní informaci o uplácení ze strany paní [REDAKCE] neměl, a v té době takovou informaci nemohl mít ani od svědka [REDAKCE] který sám uvedl, že ho jmenovaná osobně nikdy nekontaktovala. Konkrétní politickou nabídku nedostal ani od svědka [REDAKCE]. Přesto ještě před schůzkou obžalovaný požadoval stažení paní [REDAKCE] z rady, v případě nevyhovění hrozil poškozením mediálního obrazu [REDAKCE]. Dne 29. září 2015, v době rozhovoru s novinářkou [REDAKCE] již měl přesné informace o tom, kdo se zúčastnil schůzky, přičemž z nahrávky nelze spolehlivě dovodit, natož na základě ní bezpečně tvrdit, že paní [REDAKCE] ji iniciovala či někoho jakkoli úkolovala, přesto obžalovaný prohlásil, že jmenovaná uplácí a že o tom kompetentní osoby informoval. Obhajoba obžalovaného zakládající se na tom, že v jednom případě tam padlo jméno [REDAKCE] je vykonstruovaná a vyvrácená výpovědí svědka [REDAKCE], který si pohrůžky, o nichž se dozvěděl, se schůzkou nijak nespojoval. Nicméně ani z toho, co zaznělo v průběhu schůzky, ani z konstrukce obžalovaného nevyplývá, že paní [REDAKCE] o schůzce věděla a schválila ji, pro tento závěr neměl obžalovaný žádné relevantní podklady. Vše stojí na úvahách obžalovaného, že [REDAKCE] musela ze své vůdčí pozice v hnutí o všem vědět, tak jako byl informován i on v rámci jeho vlastního sdružení, tedy věděla o schůzce, věděla o

uplácení, nezakročila, čímž tedy měla uplácení posvětit. Postavení člověka ve společnosti, straně či hnutí však není ani předpokladem, ani zárukou, že je vždy o všem informován do detailu. Skutečnost, že na tento postup byl zvyklý obžalovaný, jak je zřejmé z výpovědi minimálně svědka [REDAKCE], i když něco podobného naznačila i svědkyně [REDAKCE], neznamená, že tyto metody mají zavedené i jinde. Optikou svých zvyklostí a způsobů obžalovaný nemůže posuzovat jiné. A pokud se obžalovaný není schopen oprostít od takového vnímání reality, riskuje nesprávnost svých vývodů, které pak mohou mít pro něj i důsledky v podobě například soudního sporu, jako v tomto případě. Pro oprávněnost této konstrukce nesvědčí žádný z důkazů, které byly provedeny v rámci hlavního líčení. V kontextu všeho shora uvedeného nelze hovořit o tom, že by šlo ze strany obžalovaného o omyl, obžalovaný vydával své přesvědčení za fakt. Pro omyl nesvědčí ani skutečnost, že obžalovaný i přes trestní řízení setrvává na svém závěru, že [REDAKCE]. [REDAKCE] uplácela a tento závěr považuje za nezpochybnitelný. I v rámci svého vyjádření před vyhlášením rozsudku uvedl: „chtěl jsem pouze zastavit [REDAKCE] v čele s [REDAKCE], aby se to neprovádělo, protože toto jednání bylo zcela nepřijatelné, my jsme věděli, že to prostě probíhá.“ Obžalovaný vycházel pouze ze svého přesvědčení, pro které neměl žádný důkaz, svůj názor prezentoval jako absolutní pravdu, přestože všechno, co měl k dispozici, mluvilo proti jeho úvahám ohledně poškození. Soud pak považuje za nezbytné zmínit, že přestože obžalovaný hovořil o uplácení, nepadlo v rozhovoru jméno žádného z účastníků schůzky, ani [REDAKCE], ale jen a pouze jméno nepřítomné [REDAKCE]. Z uvedeného nepochybně vyplývá, že v době telefonátu [REDAKCE] obžalovaný neměl žádný faktický důvod spojovat tuto schůzku s osobou [REDAKCE], v této době věděl obžalovaný bezpečně pouze jméno [REDAKCE], případně [REDAKCE]. Existence nahrávky, která byla prezentována před soudem, dokládá, kdo přesně se schůzky zúčastnil a co přesně tam bylo řečeno. Nic z toho, co tam zaznělo, nedokazuje, že by obsah tvrzení obžalovaného byl pravdivý, jedná se pouze o spekulativní konstrukci, kterou obžalovaný podával jako fakt bez jediného skutečného důkazu. Spekulace obžalovaného takovým důkazem dozajista nejsou. Usnesení o zahájení trestního stíhání z března 2016 bylo sice následně zrušeno, ale obžalovaný jím byl upozorněn, že jeho výrok pro [REDAKCE] není považován za pravdivý a že by mu mohl přivodit problémy, přesto dubnu 2016, v pořadu [REDAKCE] na dotaz novinářky potvrdil, že paní [REDAKCE] měla uplácet, když na dotaz, zda uplácela, se rozhovořil na téma ataku na spolustraníky, pro který má ústní důkaz. V kontextu předchozích vyjádření obžalovaného pak i takto formulovaná odpověď na danou otázku je výrokem způsobitelným [REDAKCE] [REDAKCE] poškodit. Lze tedy konstatovat, že výroky obžalovaného byly úmyslné a vedeny snahou [REDAKCE] potažmo hnutí, které reprezentuje, poškodit. Je zřejmé, že mezi obžalovaným a paní [REDAKCE] docházelo ke střetům, protože oba jsou velmi sebevědomí a vystupují dominantně. Nesporně měli oba vůdčí pozici v rámci svých politických uskupení, přičemž jejich zájmy nebyly vždy totožné a poté docházelo ke třenicím a jiskřilo to mezi nimi. Paní [REDAKCE] mařila představy obžalovaného o fungování místní politiky, proto využil možnosti, aby ji zdiskreditoval jako političku a bylo mu zcela jedno, zda a jaký to bude mít dopad na její práci a osobní život. V kontextu všech důkazů a projevů obžalovaného v rámci hlavních líčení soud neshledal na jeho straně žádnou jinou motivaci než nevěli vůči poškozené osobně, která podle jeho názoru byla přehnaně direktivní, a možná i také k hnutí, které poškozená reprezentovala. Obžalovaný se netajil tím, že v rámci volební kampaně poskytl [REDAKCE] velkou podporu, včetně podpory finanční a další vývoj událostí vnímal jako nevděk vůči své osobě, zejména pak chování poškozené, které označil jako sprosté vůči němu. Přestože je zde souvislost s komunální politikou, obžalovaný svým jednáním zasáhl individuální osobnostní práva paní [REDAKCE], a to zcela úmyslně, protože to byla právě ona, kdo byl takto médiím prezentován. Chování obžalovaného je důsledkem nesprávného vnímání svobody projevu. I svoboda projevu není bezbřehá a musí mít své korektivy. Pokud někdo uvede o jiném úmyslně nepravdu, která může jiného významnějším způsobem poškodit, nese za takové jednání odpovědnost. Obžalovaný věděl, že informace, které předkládal nejprve [REDAKCE].

██████████, jmenovitě o poškozené, a posléze i médiím, nemá podložené žádným důkazem, a přesto je vydával za pravdivé, i když si musel být vědom toho, jaký můžou mít dopad, avšak následky jeho tvrzení mu byly zcela lhostejné. Bohužel soud musí konstatovat, že v průběhu trestního řízení došlo k velkým změnám v chování osob, které představují politickou reprezentaci, a to dokonce na celostátní úrovni. Způsob politické „nekultury“, kterou se již několik let zabývá Okresní soud v Mostě v rámci komunální politiky, se zcela zjevně stává společenskou normou a obžalovaný se tak svým způsobem může považovat za průkopníka nových forem chování mezi politickými protivníky. Je dnes již skutečně téměř normou, že političtí reprezentanti se zcela bez skrupulí osočují z chování, které hraničí s trestnými činy, případně je daleko za hranicemi morálky, aniž by svá tvrzení byli schopni doložit čímkoli jiným, než svými slovy a čekají, jak situace dopadne. Paní ██████████ nečekala, a situaci řešila. Podle judikatury ústavního soudu u osob veřejně činných je sice akceptovatelná vyšší míra tolerance veřejné kritiky, než je tomu u jiných občanů, je však nesporně nezbytné chápat rozdíl mezi kritikou a fakticky nepravdivými tvrzeními o skutečnostech, které lze ověřit. Vyšší míra kritiky u veřejně činných osob neznámá povinnost snášet šíření nepravdivých skutečností, které značnou měrou mohou zasáhnout do osobního či pracovního života, případně je poškodit na veřejnosti. Okresní soud se domnívá, že s povinností snášet veřejnou kritiku by se současně měla pojít i vyšší odpovědnost. Navíc, ve vztahu k poškozené se takto nevyjadřoval primitiv, který by nebyl schopen dohlédnout následků svých neuvážených tvrzení, ale obžalovaný, který je osobou vzdělanou a s velmi bohatými politickými zkušenostmi, jak bylo prezentováno ve svědeckých výpovědích. Jako takový si musel být vědom důsledků svých tvrzení a zcela jistě se měl pokusit získat nějaké další informace. On však měl již dopředu vytvořen scénář, který zahrnoval osobu poškozené /byť jak je uvedeno shora, ani svědek ██████████ ji v souvislosti se schůzkou nezmiňoval/. Krajský soud bylo okresnímu soudu doporučeno pečlivě zvažovat uplatnění principu ultima ratio, zejména pak ve vztahu k motivu jednání obžalovaného, tedy zda motivem jednání obžalovaného bylo upozornit na uplácení jako na způsob jednání dotčené osoby či zda primárním cílem bylo poškodit pověst poškozené. Okresní soud se domnívá, že v prezentaci ze strany obžalovaného se mísí motivy oba, jednak se někdo snažil zvrátit stav koalice, kterou obžalovaný budoval a reprezentoval, a jednak se mu tak naskytl možnost znepríjemnit život politické protivnici, která mu v důraznosti jednání nezůstávala nic dlužna. Argument, že trestný čin, pro nějž byla podána obžaloba, je v mnoha zemích již dekriminální, soud nepovažuje za odpovídající, neboť u nás tento trestný čin stále existuje a pokud nedojde ke zrušení tohoto zákonného ustanovení, orgány činné v trestním řízení jen musí brát v potaz a musí se jím zabývat. Nicméně skutečnost, že soud jednání obžalovaného, pro které byla podána obžaloba, nepovažuje ani za slušné, ani za zákonné, ještě neznámá, že se skutečně musí jednat o trestný čin, jak bylo okresnímu soudu vysvětleno podrobně soudem odvolacím. Okresní soud je nadále přesvědčen, že žalované skutky se staly, dopustil se jich obžalovaný a tohoto jeho jednání bylo úmyslné, soud se domnívá, že jde o úmysl nepřímý. Navíc jak soud již uvedl shora, obžalovaný se tak zachoval i v dalším případě, kde však je nutné připustit, že věc byla řešena cestou žaloby občanskoprávní, tedy způsobem naznačovaným i krajským soudem. Odvolací soud opakovaně zmínil ustanovení § 12 odstavce 2 trestního zákoníku s tím, že s ohledem na vzájemná postavení obžalovaného a poškozené /tedy, že se jedná o situaci spojenou s politickým bojem, kdy jde o osoby veřejně činné/, by soud měl velmi pečlivě zvážit, zda společenská škodlivost jednání obžalovaného dosahuje takové intenzity, aby jednání mohlo být posouzeno jako trestný čin či zda situace měla být řešena jiným způsobem, tedy žalobou občanskoprávní. Soud po zvážení všech okolností konstatoval, že je zcela logické, že poškozená podala trestní oznámení, protože i vzhledem ke svému postavení musela situaci řešit rychle a razantně, avšak přece jen lze říci, že jednání obžalovaného jakkoli bylo promyšlené a amorální, nedosahuje takové intenzity, aby mohlo být posouzeno jako trestný čin. Soud proto obžalovaného obžaloby zprostil podle ustanovení § 226 písmeno b) trestního řádu.

36. Poškozená ██████████ se připojila s nárokem na náhradu škody nemajetkové újmy, kterou vyčíslila částkou 50 000 Kč. Tuto sumu považuje za symbolickou. I soud tuto sumu

považuje za víc než symbolickou, nicméně, vzhledem k tomu, že obžalovaného obžaloby zprostit, musel soud postupovat v souladu s ustanovením § 229 odstavce 2 trestního řádu a poškozenou s jejím nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 7. - 10. května 2021

Mgr. Jitka Neterdová v. r.
samosoudkyně